VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 23. septembrī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — ECHA rīcībā esošie dokumenti — Trešo personu izsniegti dokumenti — Termiņš atbildei uz piekļuves pieteikumu — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses — Vides informācija — Emisijas vidē

Lieta T-245/11

ClientEarth , Londona (Apvienotā Karaliste),

The International Chemical Secretariat , Gēteborga [*Göteborg*] (Zviedrija),

ko pārstāv *P. Kirch*, advokāts,

prasītāji,

pret

Eiropas Ķimikāliju aģentūru **(*ECHA*)**, ko pārstāv *M. Heikkilä*, *A. Iber* un *T. Zbihlej*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Abrahams*, *barrister*,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *E. Manhaeve*, *P. Oliver* un *C. ten Dam*, vēlāk – *E. Manhaeve*, *P. Oliver* un *F. Clotuche-Duvieusart* un visbeidzot – *E. Manhaeve*, *F. Clotuche-Duvieusart* un *J. Tomkim*, pārstāvji,

un

European Chemical Industry Council **(*Cefic*)**, Brisele (Beļģija), ko pārstāv *Y. van Gerven* un *M. Bronckers*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt *ECHA* 2011. gada 4. marta lēmumu par atteikumu piekļūt informācijai, kas sniegta saistībā ar dažu ķīmisku vielu reģistrācijas procedūru.

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente), tiesneši S. Žervazonī [*S. Gervasoni*] un L. Madise [*L. Madise*],

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 30. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

A – *Starptautiskās tiesības*

1. TRIPS *līgums*

1 1994. gada 15. aprīļa Līgumā par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (*TRIPS*) (OV L 336, 214. lpp.; turpmāk tekstā – "*TRIPS* līgums"), kas ietverts 1.C pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.), ir ietverta II nodaļa ar nosaukumu "Intelektuālā īpašuma tiesību pieejamības, darbības sfēru un izmantošanas standarti". Šīs nodaļas 7. sadaļā "Neizpaustas informācijas tehniskā aizsardzība" ir ietverts 39. pants, kurā ir paredzēts:

"1. Nodrošinot efektīvu aizsardzību pret negodīgu konkurenci, kā to paredz [1967. gada] Parīzes [k]onvencijas [..] 10.[a] pants, dalībvalstis neizpaustu informāciju aizsargā atbilstoši 2. punktam, bet informāciju, kas iesniegta valdībām vai valdību aģentūrām [valsts iestādēm vai to struktūrvienībām], – saskaņā ar 3. punktu.

2. Fiziskām un juridiskām personām ir iespēja likumīgā ceļā novērst viņu kontrolētās informācijas izpaušanu, iegūšanu vai izmantošanu bez to piekrišanas tādā veidā, kas ir pretrunā ar godīgu komerciālu praksi, tiktāl, ciktāl šāda informācija ir:

a) slepena tajā nozīmē, ka tā nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izvietojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā tādu aprindu personām, kuras normāli parasti izmanto minēto informācijas veidu;

b) ar komerciālu vērtību, tādēļ, ka tā ir slepena, un

c) attiecīgos apstākļos ir bijusi pakļauta saprātīgiem slepenības uzturēšanas pasākumiem, ko veic persona, kura likumīgi kontrolē informāciju.

3. Dalībvalstis, pieprasot iesniegt neizpaustus analīžu datus vai citas ziņas kā nosacījumu farmaceitisko vai lauksaimniecības ķīmisko preču (kurās tiek izmantotas jaunas ķīmiskas vielas) reklamēšanas apstiprināšanai, ja to iegūšana saistās ar ievērojamām grūtībām, aizsargā šādas ziņas no negodīgas komerciālas izmantošanas. Turklāt dalībvalstis aizsargā šādas ziņas no izpaušanas, izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams, lai aizsargātu sabiedrību, vai ja vien netiek veikti pasākumi, lai nodrošinātu, ka ziņas tiek aizsargātas pret negodīgu komerciālu izmantošanu."

2. *Orhūsas konvencija*

2 Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties [vērsties] tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (turpmāk tekstā – "Orhūsas konvencija") tika parakstīta Orhūsā 1998. gada 25. jūnijā.

3 Orhūsas konvencijas 2. panta 3. punktā ir noteikts:

""Vides informācija" ir jebkāda rakstiska, vizuāla, audiāla, elektroniska vai citāda materializēta informācija par:

a) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdens, augsnes, zemes, ainavas un dabas teritoriju, bioloģiskās daudzveidības un tās komponentu, tostarp ģenētiski pārveidotu organismu, stāvokli un šo elementu mijiedarbību;

b) faktoriem, tādiem kā vielas, enerģija, troksnis un radiācija, kā arī darbībām vai pasākumiem, tostarp administratīviem pasākumiem, nolīgumiem par sadarbību vides aizsardzībā, politiku, tiesību aktiem, plāniem un programmām, kas ietekmē vai varētu ietekmēt a) apakšpunktā minētos vides elementus [..];

c) cilvēku veselības stāvokli un drošību, cilvēku dzīves apstākļiem, kultūras un arhitektūras objektu stāvokli, tādā mērā, kādā tos ietekmē vai varētu ietekmēt vides elementu stāvoklis vai – ar šo elementu starpniecību – faktori, darbības vai pasākumi, kas minēti b) apakšpunktā."

4 Orhūsas konvencijas 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Lai izveidotu un uzturētu skaidru, atklātu un saskaņotu struktūru šīs konvencijas noteikumu īstenošanai, katra Puse veic vajadzīgos likumdošanas, reglamentējošus un citus pasākumus, tostarp tādus, kuru mērķis ir nodrošināt tādu noteikumu savstarpējo saderību, ar kuriem īsteno šīs konvencijas noteikumus par informāciju, sabiedrības dalību un iespēju griezties [vērsties] tiesu iestādēs, kā arī atbilstošus piespiedu izpildes pasākumus."

5 Orhūsas konvencijas 4. panta 1.–4. punktā ir noteikts:

"1. Katra Puse nodrošina to, ka, atbildot uz lūgumu sniegt vides informāciju, valsts iestādes – ievērojot turpmākos šā panta punktus un attiecīgās valsts tiesību aktus – sabiedrībai dara pieejamu lūgto informāciju, tostarp – pēc atbilstoša lūguma un saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu – to dokumentu kopijas, kuros ir attiecīgā informācija, neatkarīgi no tā, vai tajos ir arī cita informācija:

a) neprasot, lai sabiedrība pamato savu interesi;

b) prasītajā formā, izņemot gadījumus, kad:

i) valsts iestādei ir pamatots iemesls attiecīgo informāciju darīt pieejamu citā formā, šajā gadījumā ir jāpaskaidro iemesli; vai

ii) attiecīgā informācija jau ir publiski pieejama citā formā.

2. Šā panta 1. punktā minēto vides informāciju dara pieejamu iespējami ātri un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc lūguma iesniegšanas, izņemot gadījumus, kad informācijas apjoma un sarežģītības dēļ šis termiņš ir jāpagarina līdz ilgākais diviem mēnešiem. Lūguma iesniedzēju informē par jebkādu šā termiņa pagarinājumu un tā iemesliem.

3. Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja:

a) lūgums ir adresēts valsts iestādei, kuras rīcībā nav attiecīgās informācijas;

b) lūgums ir acīmredzami pārmērīgi plašs vai formulēts pārāk vispārīgi; vai

c) lūgums attiecas uz dokumentiem, kas ir sagatavošanas stadijā, vai valsts iestāžu iekšējo saziņu, un ja šāds izņēmums ir paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos vai parastajā praksē, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu.

4. Lūgumu sniegt vides informāciju var noraidīt, ja tās izpaušana varētu nelabvēlīgi ietekmēt:

a) valsts iestāžu procedūru konfidencialitāti, ja šāda konfidencialitāte ir paredzēta attiecīgās valsts tiesību aktos;

b) starptautiskās attiecības, valsts aizsardzību vai sabiedrisko drošību;

c) tiesvedību, personu izredzes uz taisnīgu lietas iztiesāšanu vai valsts iestāžu iespējas veikt izmeklēšanu krimināllietā vai disciplinārlietā;

d) komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu, ja šāda noslēpuma aizsardzība paredzēta tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgās ekonomiskās intereses. Šādos gadījumos ir jāizpauž informācija par emisijām, kurām ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību;

e) intelektuālā īpašuma tiesības;

f) tādu personas datu un/vai lietu konfidencialitāti, kas attiecas uz fizisku personu, ja šī persona nav piekritusi tam, ka šāda informācija tiek izpausta sabiedrībai, un ja šādas informācijas konfidencialitāte ir paredzēta attiecīgās valsts tiesību aktos;

g) tādas trešās personas intereses, kura sniegusi lūgto informāciju, bet tai nav bijis un nevar būt likumā noteikts pienākums to darīt, un šī persona nav piekritusi attiecīgās informācijas izpaušanai; vai

h) vidi, uz ko attiecas informācija, tādu kā reti sastopamu sugu vairošanās vieta.

Iepriekšminētos atteikuma iemeslus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu, kā arī to, vai lūgtā informācija attiecas uz izmešiem vidē."

B – *Savienības tiesības*

1. *Regula (EK) Nr. 1049/2001*

6 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 2. pantā ir paredzēts, ka ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot minētajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

7 Saskaņā ar šīs regulas 2. panta 3. punktu tā "attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā".

8 Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā "Izņēmumi" ir paredzēts:

"[..]

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

— fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,

[..]

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

4. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai nē.

[..]

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

[..]"

9 Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

"2. Ja pieteikums nav pietiekami skaidri formulēts, iestāde lūdz iesniedzēju precizēt pieteikumu un turklāt sniedz viņam palīdzību, piemēram, paskaidrojot, kā ir izmantojami publiskie dokumentu reģistri.

3. Ja pieteikums attiecas uz ļoti apjomīgu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, attiecīgā iestāde var bez papildu formalitātēm apspriesties ar pieteikuma iesniedzēju, lai rastu pieņemamu risinājumu."

10 Regulas Nr. 1049/2001 7. pantā "Sākotnējo pieteikumu izskatīšana" ir paredzēts:

"1. Pieteikumus attiecībā uz piekļuvi dokumentam izskata ātri. Pieteikuma iesniedzējam nosūta saņemšanas apstiprinājumu. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par viņa tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Saņemot pilnīgu vai daļēju atteikumu, pieteikuma iesniedzējs 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu ar lūgumu iestādei mainīt savu nostāju.

3. [..]

4. Nesaņemot iestādes atbildi paredzētajā laikā, pieteikuma iesniedzējam ir tiesības iesniegt atkārtotu pieteikumu."

11 Regulas Nr. 1049/2001 8. pantā "Atkārtotu pieteikumu izskatīšana" ir noteikts:

"1. Atkārtotus pieteikumus izskata ātri. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc tāda pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laika nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus. Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā iestāde, ievērojot nosacījumus, kas izklāstīti attiecīgi EK [l]īguma 230. un 195. pantā, informē pieteikuma iesniedzēju par viņam pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, proti, tiesvedības uzsākšanu pret iestādi vai sūdzības iesniegšanu ombudam.

2. Izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus.

3. Ja iestāde nesniedz atbildi paredzētajā termiņā, uzskata, ka atbilde ir noraidoša, un pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem EK [l]īguma noteikumiem iesūdzēt iestādi tiesā un/vai iesniegt sūdzību ombudam."

12 Atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 10. pantam "Piekļuve dokumentiem pēc pieteikuma izskatīšanas":

"1. Pieteikuma iesniedzējs, iegūstot piekļuvi dokumentiem, pēc paša vēlēšanās iepazīstas ar tiem uz vietas vai saņem to kopiju, arī elektronisku kopiju, ja tāda ir pieejama. Kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas izdevumus var likt apmaksāt pieteikuma iesniedzējam. Šī maksa nedrīkst pārsniegt kopiju izgatavošanas un pārsūtīšanas faktiskās izmaksas. Iepazīšanās uz vietas, kopiju izgatavošana līdz 20 A4 lappusēm un tieša piekļuve dokumentam elektroniskā formā vai izmantojot reģistru ir bez maksas.

2. Ja attiecīgā iestāde jau agrāk ir izsniegusi dokumentu un tas ir viegli pieejams pieteikuma iesniedzējam, iestāde var izpildīt savu pienākumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, paziņojot pieteikuma iesniedzējam, kā var iegūt pieprasīto dokumentu.

3. Dokumentus nodrošina tādā redakcijā un veidā, kādā tas ir (arī elektroniski vai citā veidā, piemēram, Braila rakstā, palielinātā rakstā vai ierakstā), pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja vēlēšanos."

2. *Direktīva 2003/4/EK*

13 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 26. lpp.) 2. pantu:

"Šajā direktīvā:

1) "Vides informācija" ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai citā formā par:

   a) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli, bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;

   b) tādiem faktoriem kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, [..] emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt a) apakšpunktā minētos vides elementus;

c) tādiem pasākumiem (arī administratīviem pasākumiem) kā politika, tiesību akti, plāni, programmas, nolīgumi vides jomā un darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt a) un b) apakšpunktā minētos vides elementus un faktorus, kā arī pasākumi vai darbības, kuri paredzēti šo elementu aizsardzībai;

[..]

f) cilvēku veselības stāvokli un drošību, vajadzības gadījumā arī barošanās ķēdes piesārņojumu, cilvēku dzīves apstākļiem, kultūras objektiem un celtnēm, ciktāl tos ietekmē vai var ietekmēt a) apakšpunktā minēto vides elementu stāvoklis, vai – ar minēto elementu starpniecību – jebkurš no b) un c) apakšpunktā minētajiem faktoriem.

[..]"

3. REACH *regula*

14 Saskaņā ar grozītās Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "*REACH* regula"), preambulas 117. apsvērumu:

"ES pilsoņiem vajadzētu būt pieejamai informācijai par ķimikālijām, kuru iedarbībai tie var būt pakļauti, lai ļautu viņiem pieņemt pamatotus lēmumus par to, kā lietot šīs ķimikālijas. Pārskatāms veids, lai to panāktu, ir piešķirt viņiem brīvu un vieglu pieeju pamatdatiem, kas atrodas Aģentūras datu bāzē, tostarp īsiem bīstamo īpašību aprakstiem, marķēšanas prasībām un attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem, tostarp licencētiem lietošanas veidiem un riska pārvaldības pasākumiem. Aģentūrai un dalībvalstīm būtu jāsniedz piekļuve informācijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai, Regulu [Nr. 1049/2001] un [Orhūsas] konvenciju [..]."

15 Atbilstoši *REACH* regulas preambulas 118. apsvērumam:

"Uz informācijas atklāšanu saskaņā ar šo regulu attiecas Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īpašās prasības. Minētā regula nosaka saistošus termiņus informācijas publiskošanai, kā arī procesuālo nodrošinājumu, ieskaitot pārsūdzības tiesības. Valdei būtu jāpieņem praktiskie noteikumi minēto prasību piemērošanai Aģentūrā."

16 Saskaņā ar *REACH* regulas 1. panta 1. punktu "šīs regulas mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību, ieskaitot alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un novatorismu".

17 *REACH* regulas 3. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā regulā:

1) viela: kāds ķīmisks elements un tā dabiski vai ražošanas procesā iegūti savienojumi, arī tās stabilizācijai un tīrības pakāpes nodrošināšanai vajadzīgās piedevas, kā arī izmantotajos procesos radušies piejaukumi, kas nav šķīdinātāji – ko var atdalīt, neietekmējot vielas stabilitāti un nemainot tās sastāvu;

[..]

12) laišana tirgū: darbība, ar ko par samaksu vai bez maksas trešai personai piegādā vai dara pieejamu. [..];

[..]

15) starpprodukts: viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā (turpmāk – "sintēze") [..]."

18 *REACH* regulas 6. panta "Vispārējs pienākums reģistrēt vielas vai vielas maisījumos" 1. punktā ir paredzēts:

"Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, visi kādas vielas ražotāji vai importētāji, kas gadā veic vielas vai vielas vienā vai vairākos maisījumos viena vai vairāku tās preparātu ražošanu vai importēšanu 1 tonnas vai lielākā apjomā, iesniedz Aģentūrai reģistrācijas pieteikumu."

19 Saskaņā ar *REACH* regulas 10. panta "Informācija, ko iesniedz vispārējām reģistrācijas vajadzībām" a) punkta xi) apakšpunktu veiktā reģistrācijā ietver tehnisko dokumentāciju, arī "lūgumu attiecībā uz informāciju, ko saskaņā ar 119. panta 2. punktu ražotājs vai importētājs atzīst par tādu, kuru nevajadzētu darīt pieejamu internetā saskaņā ar 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu, līdz ar pamatojumu, kāpēc publikācija varētu kaitēt viņa vai kādas citas ieinteresētas puses komerciālām interesēm".

20 *REACH* regulas X sadaļas "Aģentūra" 77. panta "Uzdevumi" 2. punktā ir noteikts:

"Sekretariāts veic šādus uzdevumus:

[..]

e) izveido un uztur datubāzi(-es) ar informāciju par visām reģistrētajām vielām [..]. Tas 119. panta 1. un 2. punktā apzināto informāciju dara publiski pieejamu internetā bez maksas, izņemot gadījumus, ja par pamatotu atzīst saskaņā ar 10. panta a) punkta xi) apakšpunktu iesniegtu lūgumu. Aģentūra pārējo informāciju dara pieejamu datubāzēs pēc lūguma saskaņā ar 118. pantu.

[..]"

21 *REACH* regulas 118. pants "Piekļuve informācijai" ir formulēts šādi:

"1. Uz Aģentūras rīcībā esošajiem dokumentiem attiecas Regula (EK) Nr. 1049/2001.

2. Šādas informācijas atklāšanu parasti uzskata par tādu, kas apdraud attiecīgās personas komerciālo interešu aizsardzību:

[..]

c) precīza ražotas vai tirgū laistas vielas vai preparāta tonnāža;

d) ražotāju vai importētāju saiknes ar izplatītājiem vai pakārtotiem lietotājiem.

Ja vajadzīga steidzama rīcība, lai aizsargātu cilvēku veselību, drošību vai apkārtējo vidi, piemēram, ārkārtas situācijās, Aģentūra var izpaust šajā punktā minēto informāciju.

3. Valde līdz 2008. gada 1. jūnijam pieņem praktiskus mehānismus Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošanai, tostarp pieejamos pārsūdzības vai atlīdzināšanas mehānismus saistībā ar daļēju vai pilnīgu konfidencialitātes prasības noraidīšanu.

4. Aģentūras lēmumi, ko tā pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var būt iemesls sūdzībai ombudam vai Tiesā ierosinātai lietai attiecīgi saskaņā ar Līguma 195. un 230. panta nosacījumiem."

22 *REACH* regulas 119. pantā "Atklāta pieejamība ar elektroniskiem līdzekļiem" ir paredzēts:

"1. Šādu Aģentūras rīcībā esošu informāciju par vielām, to preparātiem vai izstrādājumiem saskaņā ar 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu internetā dara pieejamu atklātībā bez maksas:

[..]

2. Šādu informāciju par vielām, vielām preparātos vai izstrādājumos dara atklātībā pieejamu internetā bez maksas saskaņā ar 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu, izņemot gadījumus, ja puse, kas iesniegusi informāciju, saskaņā ar 10. panta a) un xi) punktu iesniedz pamatojumu, ko Aģentūra pieņem kā pamatotu – par to, kāpēc publiskošana varētu apdraudēt reģistrētāja vai kādas citas ieinteresētas puses komerciālās intereses:

[..]

b) kopējās tonnāžas diapazons (t. i., 1 – 10 tonnas, 10 – 100 tonnas, 100 līdz 1000 tonnas vai vairāk par 1000 tonnām), kādā reģistrēta konkrēta viela;

[..]

d) citu drošības datu lapā ietvertu informāciju, kas nav uzskaitīta 1. punktā;

[..]."

23 *REACH* regulas II pielikums ir par "prasībām drošības datu lapu sastādīšanai". Šī pielikuma 1. iedaļas "Vielas/maisījuma un uzņēmējsabiedrības/uzņēmuma identificēšana" 1.1. punktā ir noteikts:

"Šajā iedaļā noteikts, kā [..] kā drošības datu lapā norādīt [..] vielas vai maisījuma piegādātāja nosaukumu un vielas vai maisījuma piegādātāja kontaktinformāciju, tostarp kontaktinformāciju ārkārtas situācijā."

24 II pielikuma 1. iedaļas 1.3. punktā "Informācija par drošības datu lapas piegādātāju" ir paredzēts:

"Identificē piegādātāju neatkarīgi no tā, vai tas ir ražotājs, importētājs, [ekskluzīvais] pārstāvis, pakārtotais lietotājs vai izplatītājs. Norāda piegādātāja pilnu adresi un tālruņa numuru, kā arī par drošības datu lapu atbildīgās kompetentās personas e-pasta adresi.

[Turklāt,] ja piegādātājs neatrodas tajā dalībvalstī, kurā vielu vai maisījumu laiž tirgū, un viņš ir norādījis par šo tirgu atbildīgo personu, papildus norāda minētās atbildīgās personas pilnu adresi un tālruņa numuru.

Informācija par reģistrētājiem atbilst reģistrācijā sniegtajai informācijai par ražotāja vai importētāja identitāti.

Ja iecelts vienīgais [ekskluzīvais] pārstāvis, var sniegt informāciju arī par ārpuskopienas ražotāju vai sintezētāju."

25 *REACH* regulas VI pielikuma "10. pantā minētās informācijas prasības" daļas ar nosaukumu "10. panta a) punkta i) līdz v) apakšpunktā minētā informācija" 3. punktā "Informācija par vielas(-u) ražošanu un lietošanas veidu(-iem)" ir noteikts:

"3.1. Kopumā – ražošana, apjoms, kas izmantots tāda izstrādājuma izgatavošanai, uz ko attiecas reģistrācija, un/vai imports tonnās vienam reģistrētājam gadā:

Reģistrācijas kalendārā gadā (prognozēts daudzums)

[..]

3.3. Norāde par tonnāžu, ko izmanto savām vajadzībām."

4. *Regula (EK) Nr. 1367/2006*

26 Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.), preambulas 3. apsvērumā ir paredzēts:

"[..] Kopienas tiesību aktiem būtu jāsaskan ar minēto konvenciju."

27 Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 8. apsvērumā ir noteikts:

"Vides informācijas definīcija šajā regulā attiecas uz jebkādas formas informāciju par vides stāvokli. Šai definīcijai, kas ir saskaņota ar definīciju, kas izmantota Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvā 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, ir tāds pats saturs kā tai, kas ietverta Orhūsas konvencijā. "Dokumenta" definīcija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz vides informāciju, kā definēts šajā regulā."

28 Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 12. apsvērumā ir paredzēts:

"Orhūsas konvencija aicina nodrošināt sabiedrības pieeju vides informācijai, vai nu atbildot uz pieprasījumu, vai arī iestādēm, uz ko attiecas konvencija, aktīvi izplatot minēto informāciju. Regula (EK) Nr. 1049/2001 attiecas uz Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, kā arī uz aģentūrām un līdzīgām struktūrām, kas izveidotas ar Kopienas tiesību aktiem. Tajā šīm iestādēm paredzēti noteikumi, kas visnotaļ atbilst Orhūsas [k]onvencijā ietvertajiem. Regula (EK) Nr. 1049/2001 būtu jāattiecina arī uz visām pārējām Kopienas iestādēm un struktūrām."

29 Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1367/2006 preambulas 13. apsvērumu:

"Ja Orhūsas [k]onvencijas noteikumi nedz pilnīgi, nedz daļēji nav ietverti arī Regulā (EK) Nr. 1049/2001, jāpievēršas šādiem noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz vides informācijas savākšanu un izplatīšanu."

30 Regulas (EK) Nr. 1367/2006 preambulas 15. apsvērums ir formulēts šādi:

"Ja Regulā [..] Nr. 1049/2001 ir paredzēti izņēmumi, tie būtu jāpiemēro, ievērojot jebkādus konkrētākus noteikumus pieprasījumiem piekļūt vides informācijai, kas paredzēti šajā regulā. Attiecībā uz pieeju vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē sašaurināti, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē. [..]"

31 Saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 1. panta 1. punktu:

"Šīs regulas mērķis ir veicināt to pienākumu īstenošanu, kas izriet no [Orhūsas konvencijas], paredzot noteikumus par konvencijas piemērošanu Kopienas iestādēm un struktūrām, jo īpaši:

a) garantējot tiesības piekļūt vides informācijai, ko saņēmušas vai sagatavojušas Kopienas iestādes vai struktūras un kas ir to rīcībā, kā arī izklāstot pamatnosacījumus un praktiskus pasākumus šo tiesību izmantošanai;

[..]."

32 Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

d) "vides informācija" ir jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai jebkurā citā materiālā formā par:

i) vides elementu, piemēram, gaisa un atmosfēras, ūdeņu, augsnes, zemes, ainavu un dabas teritoriju, tostarp mitrāju, piekrastes un jūras teritoriju, stāvokli, bioloģisko daudzveidību un tās komponentiem, tostarp ģenētiski modificētiem organismiem, un par šo elementu mijiedarbību;

ii) tādiem faktoriem kā vielas, enerģija, troksnis, starojums vai atkritumi, tostarp radioaktīvie atkritumi, emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minētos vides elementus;

iii) tādiem pasākumiem (arī administratīviem pasākumiem) kā politika, tiesību akti, plāni, programmas, nolīgumi vides jomā un darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt i) un ii) apakšpunktā minētos vides elementus un faktorus, kā arī pasākumi vai darbības, kuri paredzēti šo elementu aizsardzībai;

[..]

vi) cilvēku veselības stāvokli un drošību, vajadzības gadījumā arī barošanās ķēdes piesārņojumu, cilvēku dzīves apstākļiem, kultūras objektiem un celtnēm, ciktāl tos ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minēto vides elementu stāvoklis, vai – ar minēto elementu starpniecību – jebkurš no ii) un iii) apakšpunktā minētajiem faktoriem;

[..]."

33 Regulas Nr. 1367/2006 3. panta, kas ietilpst šīs regulas II sadaļā "Pieeja vides informācijai", pirmajā daļā ir noteikts:

"Regula [Nr. 1049/2001] attiecas uz jebkura pieprasījuma iesniedzēja pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu un struktūru rīcībā, bez diskriminācijas pilsonības, tautības vai dzīvesvietas dēļ un – attiecībā uz juridisku personu – bez diskriminācijas juridiskās adreses vai faktiskās darbības vietas dēļ."

34 Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Attiecībā uz Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu, izņemot izmeklēšanas, jo īpaši attiecībā uz varbūtējiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, uzskata, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē. Attiecībā uz pārējiem Regulas [..] Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem noraidījuma pamatojumus [pamatus] interpretē sašaurināti [šauri], ņemot vērā sabiedrības intereses informācijas izpaušanā un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē."

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

35 Ar 2010. gada 1. decembra elektroniskā pasta vēstuli *The International Chemical Secretariat* [Starptautiskais Ķīmisko vielu sekretariāts] (turpmāk tekstā – "*ChemSec*"), pamatojoties uz Regulām Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006, kā arī *REACH* regulas 118. pantu, saistībā ar sākotnējo pieteikumu Eiropas Ķimikāliju aģentūrai (*ECHA*) lūdza piekļuvi trīs specifiskām informācijas kategorijām attiecībā uz 356 ķīmiskām vielām, proti:

"1) ražotāja(-u)/importētāja(-u) nosaukumam(-iem) un to kontaktinformācijai;

2) precīzam ražoto vai tirgū laisto vielu skaitam;

3) kopējās tonnāžas diapazonam (t.i., 1 līdz 10 tonnas, 10 līdz 100 tonnas, 100 līdz 1000 tonnas vai vairāk par 1000 tonnām), kādā reģistrētas 356 vielas, gadījumā, ja piekļuve 2) punktā minētajai informācijai nebūtu iespējama."

36 Šajā pieteikumā *ChemSec* norādīja, ka tas nav atradis pietiekamu informāciju par konkrētajām 356 vielām. Tas piebilda, ka:

"Saskaņā ar *REACH* regulas 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu *ECHA* ir pienākums pēc pieprasījuma sniegt informāciju, kas nav iekļauta tās publiski pieejamajās datu bāzēs atbilstoši 118. pantam. Līdz ar to visa informācija, ko *ECHA* nav izpaudusi, vēl nav izpaudusi vai nav paredzējusi izpaust, pēc pieprasījuma, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 un Nr. 1367/2006, ir jāpadara pieejama."

37 Ar 2010. gada 22. decembra vēstuli *ECHA* atbildēja *ChemSec*, ka:

"[..] Attiecībā uz Jūsu [vēstules] 1) punktu informācijas izpaušana par ražotāju/importētāju saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktu [proti, faktiski 4. panta 2. punktu] padarītu publisku informāciju par pastāvošo saikni starp ražotāju/importētāju un pakārtotajiem lietotājiem, kas apdraudētu komerciālo interešu aizsardzību. Turklāt tas, ka ražotājs vai importētājs ir veicis reģistrāciju, ir uzskatāms par tirgum svarīgu informāciju. Šī informācija var palielināt tirgus pārskatāmību un ļaut iesaistītajām personām pielāgot savu izturēšanos to konkurentu statusam. Atsevišķu operatoru informācijas neizpaušana tātad atbilst vispārējām interesēm. Sevišķas sabiedrības intereses, lai šī informācija tiktu izpausta, nav konstatētas, un nekāda steidzama rīcība, kuras dēļ šī informācija būtu jāizpauž atbilstoši *REACH* regulas 118. panta 2. punkta pēdējai daļai, nav tikusi izvirzīta. Līdz ar to šī informācija nevar tikt izpausta, ciktāl ir jāpiemēro izņēmums no Regulas Nr. 1049/2001.

Attiecībā uz Jūsu [vēstules] 2) punktu, lūdzu, ņemiet vērā, ka saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punktu c) apakšpunktu informācija par precīzu tonnāžu tiek uzskatīta par tādu, kas principā apdraud komerciālo interešu aizsardzību. Tāpat kā iepriekšējā punktā ir jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts [proti, faktiski 4. panta 2. punkts], ciktāl šīs informācijas izpaušana faktiski apdraud komerciālo interešu aizsardzību un ciktāl mēs nesaskatām nekādu iemeslu, kas ļautu izdarīt citādu secinājumu vai mums atkāpties no juridiskās prezumpcijas. Turklāt nevar tikt pierādītas

nekādas sevišķas sabiedrības intereses, kas liktu nonākt pie citāda secinājuma. Turklāt, tāpat kā iepriekšējā punktā, nav prasīta nekāda steidzama rīcība *REACH* regulas 118. panta 2. punkta pēdējās daļas izpratnē. Līdz ar to šī informācija nevar tikt izpausta, ciktāl ir jāpiemēro izņēmums no Regulas Nr. 1049/2001.

Attiecībā uz Jūsu [vēstules] 3) punktu, lūdzu, ņemiet vērā, ka *ECHA* savā interneta mājas lapā ir publicējusi [..] vielu, uz kurām attiecas pārejas režīms, sarakstu. Šis saraksts Jums ļauj pārbaudīt, kuras attiecīgās vielas tikušas reģistrētas un kuras nav tikušas reģistrētas. Saistībā ar vielām, kuras Jūs norādījāt Jūsu sarakstā, var viegli pārliecināties, ka lielākā daļa šo vielu (vēl) nav tikušas reģistrētas. Līdz ar to *ECHA* rīcībā vēl pagaidām nav Jūsu prasītās informācijas, kādēļ mēs šajā ziņā nevaram apmierināt Jūsu pieteikumu.

[..]

ECHA dara visu iespējamo, lai visdrīzākā laikā savā interneta vietnē norādītu informāciju par tonnāžas diapazonu. Tomēr šīs informācijas publiskošanas tehniskā īstenošana joprojām ir izstrādes stadijā, un mēs Jums būtu pateicīgi, ja Jūs saprastu, ka paies noteikts laiks līdz šī informācija pakāpeniski tiks pievienota secīgi pēc dokumentu apstrādes [..].”

38 Ar 2011. gada 21. janvāra vēstuli *ChemSec* iesniedza atkārtotu pieteikumu *ECHA*, lai tā pārskatītu savu “atteikumu 2010. gada 1. decembra pieteikumam, ar kuru lūgta piekļuve vides dokumentiem”. Šo atkārtoto pieteikumu kopēju interešu dēļ ir parakstījusi arī *ClientEarth*, kas nebija sākotnējā pieteikuma līdziesniedzēja. Minētās vēstules 1. zemsvītras piezīme ir izteikta šādi:

“Lai gan *ClientEarth* nebija sākotnējā pieteikuma līdziesniedzēja, tā kopējo interešu dēļ pievienojas *ChemSec* atkārtotajam pieteikumam par piekļuvi prasītajiem dokumentiem. Gadījumā, ja *ECHA* aicinātu *ClientEarth* iesniegt atsevišķu pieteikumu, ar ko prasīta piekļuve tiem pašiem dokumentiem, mēs lūdzam, lai šis pieteikums attiecībā uz *ChemSec* tiktu uzskatīts par atkārtotu pieteikumu Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē, kurā prasīts, lai *ECHA* atkārtoti izskatītu atteikumu attiecībā uz tā 2010. gada 1. decembra pieteikumu tajā norādītajā formā un veidā.”

39 Sava atkārtotā pieteikuma 4.–6. punktā *ClientEarth* un *ChemSec* (turpmāk tekstā kopā – “prasītāji”) apgalvoja, ka dokumenti, ko tie lūguši izpaust, ietver vides informāciju, kā dēļ esot jāpiemēro Orhūsas konvencija un Regula Nr. 1367/2006.

40 Turpinājumā sava atkārtotā pieteikuma 7.–13. punktā tie norādīja, ka uz vielu deklarētāju nosaukumiem neattiecoties izņēmums no tiesībām uz piekļuvi dokumentiem. Tie tostarp minēja, ka *REACH* regulas 119. panta 2. punktā esot paredzēts, ka ir jāpublisko visa informācija, kas ietverta drošības datu lapās, izņemot pieteikumu par konfidencialitāti saskaņā ar *REACH* regulas 10. panta a) punkta xi) apakšpunktu, un ka *ECHA* līdz ar to tās interneta vietnē esot bijis jāpublicē deklarētāju nosaukumi. Tādējādi *ECHA* arguments, saskaņā ar kuru pastāv vispārējas intereses neizpaust atsevišķu uzņēmumu informāciju, esot neprecīzs. Turklāt tie apgalvoja, ka, ciktāl Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā ir noteikts, ka iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var apdraudēt komerciālo interešu aizsardzību, *ECHA* esot jāveic analīze par katru gadījumu atsevišķi, kam turklāt vajadzētu attiekties vienīgi uz deklarētājiem, kuri lūguši, lai to nosaukumi netiktu publicēti *ECHA* interneta vietnē. Proti, būtu neloģiski konstatēt vispārēju interešu esamību attiecībā uz neizpaušanu, ja nosaukums galu galā tiktu publicēts internetā. Atkārtotā pieteikuma 15. un 19. punktā prasītāji precizēja, ka *ECHA* attiecīgā gadījumā esot bijis jāsazinās ar sabiedrībām, kuras iesniegušas pieteikumu par konfidencialitāti attiecībā uz to nosaukumu, lai atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktam tiktu izvērtēta iespējama sevišķu sabiedrības interešu esamība attiecībā uz izpaušanu, un ka, ņemot vērā, ka tika pieprasīta informācija, kas ir vides informācija, saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu ikviens izņēmums tiesībām tai piekļūt esot jāinterpretē šauri.

41 Attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu prasītāji atkārtotā pieteikuma 21.–24. punktā norādīja, ka, ja *REACH* regulas 118. panta 2. punkts ir uzskatāms par prezumpciju par labu precīzas tonnāžas neizpaušanai, *ECHA* tomēr esot bijis jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā informācijas izpaušana apdraudētu konkrētās komerciālās intereses vai pat tās iedragātu un vai pastāvēja sevišķas sabiedrības intereses attiecībā uz izpaušanu. *ECHA* neesot paskaidrojusi, kā izpaušana iedragātu komerciālo interešu aizsardzību, un tā arī neesot pierādījusi sevišķu sabiedrības interešu neesamību attiecībā uz izpaušanu.

42 Saistībā ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu prasītāji atkārtotā pieteikuma 25.–28. punktā norādīja, ka *ECHA* esot bijusi jāpiešķir piekļuve prasītajiem dokumentiem Regulas Nr. 1049/2001 7. pantā paredzētajos termiņos, proti, ja netiek piemērots pagarinājums, 15 darba dienu laikā, un ka esot bijis nepieļaujami likt gaidīt līdz kopējā [tonnāžas] diapazona pieejamībai *ECHA* interneta vietnē.

43 Turklāt prasītāji atkārtotā pieteikuma 29.–33. punktā norādīja, ka pastāvot sevišķas [sabiedrības] intereses, lai tiktu izpausta prasītā informācija. Tie precizēja, ka šī informācija faktiski attiecoties uz 311 vielām, kas ir kancerogēnas vai mutagēnas, vai kaitīgas reproduktīvajai funkcijai (*CMRs*), vai 17 noturīgām, toksiskām un bioakumulatīvām vielām (*PBTs* un *vPvBs*) un 28 vielām, kas izraisa pamatu līdzīgām bažām, un ka šai informācijai ir jābūt pieejamai ieinteresētajiem pilsoņiem un organizācijām. Turklāt informācija par konkrētu tonnāžu, kādā viela tikusi laista tirgū, esot uzskatāma par informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē. Līdz ar to saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. pantu šīs informācijas izpaušana esot jāuzskata par tādu, par kuru pastāv sevišķas sabiedrības intereses.

44 Visbeidzot, prasītāji lūdza *ECHA* pārskatīt sākotnējo pieteikumu un pilnībā piešķirt piekļuvi prasītajai informācijai, izņemot gadījumus, kad pēc specifisko vielu atsevišķa vērtējuma būtu jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi.

45 Ar 2011. gada 8. februāra vēstuli, kuras priekšmets ir "Paziņojums par noteiktā termiņa pagarināšanu attiecībā uz Jūsu atkārtoto pieteikumu piekļūt dokumentiem", kas bija adresēts vienīgi *ChemSec*, *ECHA* tostarp norādīja:

"Saskaņā ar [Regulas Nr. 1049/2001] 8. panta 2. punktu *ECHA* izņēmuma gadījumos var par 15 darba dienām pagarināt termiņu atbildes sniegšanai. Ņemot vērā, ka Jūsu pieteikums attiecas uz ļoti lielu dokumentu skaitu, kas saistībā ar reģistrāciju iesniegts saskaņā ar *REACH* regulu attiecībā uz Jūsu pieteikumā atsevišķi uzskaitītām vielām un nozīmē ievērojamu slodzi Aģentūrai, Jūsu pieteikumā ir jānorāda termiņš [informācijas] papildu apstrādei. Tādējādi es nolēmu sākotnējo termiņu pagarināt par 15 darba dienām."

46 Ar 2011. gada 4. marta vēstuli (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), kura priekšmets ir "Atkārtots pieteikums pārskatīt lēmumu par sabiedrības piekļuvi dokumentiem", *ECHA* apstiprināja savas iepriekšējās noraidīšanas. Šī vēstule bija adresēta *ChemSec*, un tajā bija ietverta norāde "*Cc: Vito Buonsante, Client Earth*".

47 Vispirms *ECHA* norādīja, ka pieteikums attiecas uz ražotāju, importētāju vai ekskluzīvo pārstāvju saistībā ar *REACH* regulā paredzēto reģistrācijas procesu sniegto informāciju un ka informācija ir ievietota tās datu bāzēs. Tā vēl norādīja, ka tehnisko specifikāciju esot iesniedzis katrs ražotājs, importētājs vai ekskluzīvais pārstāvis attiecībā uz katru ķīmisko vielu, tādējādi radot vairākus dokumentu krājumus katrai vielai, un ka tā interpretējot pieteikumu tādējādi, ka tas ir vērsts uz to, lai saņemtu piekļuvi visiem šiem tehnisko dokumentu krājumiem attiecībā uz konkrētajām 356 vielām (ciktāl šīs vielas tikušas reģistrētas *ECHA*).

48 Attiecībā uz pieteikuma 1) punktu *ECHA* secināja, ka tai ir jāapstiprina sākotnējais lēmums, ar ko atteikta piekļuve pieprasītajiem dokumentiem. Tā tostarp apstrīdētā lēmuma 1. punkta a) apakšpunktā norādīja, ka "pastāv nopietns risks, ka informācijas izpaušana par reģistrēto vielu ražotāju/importētāju

padarītu publisku informāciju par saikni starp ražotājiem vai importētājiem un pakārtotiem lietotājiem, un tas tātad saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu var apdraudēt komerciālo interešu aizsardzību". Šajā ziņā *ECHA* norādīja uz "citiem iemesliem, kas pamatoja šo sākotnējā [..] 2010. gada 22. decembra lēmumā iekļauto prezumpciju".

49 Tomēr *ECHA* ņēma vērā prasītāju apsvērumu, saskaņā ar ko "varētu nebūt vispārējas intereses visos apstākļos šo informāciju uzskatīt [par] konfidenciālu un būtu piemēroti izteikties par katru gadījumu atsevišķi pēc konsultēšanās ar visu tehnisko dokumentu krājumu turētājiem". Tā uzskatīja, ka, "neskarot atbildi uz šo jautājumu, neraugoties uz visu, piekļuve prasītajai informācijai nevar tikt piešķirta, jo [*ECHA*] kopā ar Komisiju un dalībvalstīm [atkārtoti ir pārbaudījusi] procedūru saistībā ar informācijas par vielām izpaušanu sabiedrībai atbilstoši *REACH* regulas 119. panta 2. punktam".

50 *ECHA* precizēja, ka atkārtota izskatīšana attiecas tostarp uz informācijas par ražotāja, importētāja vai izplatītāja identitāti izpaušanu, ciktāl šāda informācija ir pieejama *ECHA* datu bāzē. *ECHA* piebilda, ka, ja tā pieņemtu lēmumu nākotnē publiskot minēto personu identitāti attiecībā uz noteiktām vielu kategorijām, tai būtu jāpielāgo savas procedūras un informātikas sistēma un tostarp attiecībā uz pastāvošām reģistrācijām jāievieš iespēja ieinteresētām personām iesniegt pieteikumu par to identitātes konfidencialitāti.

51 Tā arī norādīja, ka "šobrīd atļauja piekļūt atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1049/2001 prasītajai informācijai ne vien radītu ārkārtīgi augstu manuāla darba slodzi Aģentūrai [..], bet arī ļautu apiet *REACH* regulā paredzētās procedūras" un ka "it īpaši pastāvētu risks, ka deklarētājiem tiktu liegta parasta pārsūdzības iespēja, kas paredzēta regulā, ja noraidīts pieteikums par konfidencialitāti". *ECHA* no tā secināja, ka nepastāvot cits risinājums kā vienīgi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta piemērošana un piekļuves atteikšana, ciktāl pieteikums attiecas uz jautājumu, par kuru nav pieņemts neviens lēmums un attiecībā uz kuru informācijas izpaušana nopietni apdraudētu *ECHA* lēmumu pieņemšanas procedūru, un ka, ņemot vērā tūlītēju lēmumu par Aģentūras nākotnes pieeju, nekādas sevišķas sabiedrības intereses nepamatojot izpaušanu. Turklāt *ECHA* uzsvēra, ka tās pienākums esot rūpēties, lai pret visiem deklarētājiem tiktu piemērota vienlīdzīga attieksme un lai tiem tiktu sniegtas tās pašas iespējas aizsargāt to likumiskās intereses.

52 Papildus tam *ECHA* norādīja, ka, ņemot vērā tehnisko dokumentu krājumu skaitu par katru vielu, tai būtu bijuši jāņem vērā samērīguma aspekti, ja tā nonāktu pie secinājuma, ka ražotāja vai importētāja identitāte nav iekļauta *REACH* regulas 119. panta 2. punktā paredzētās informācijas klāstā. Tā precizēja, ka nepieciešamība analizēt un tostarp apspriest ar trešajām personām katru pieteikumu par piekļuvi šiem tehniskajiem dokumentiem varot apdraudēt tās spēju veikt savus uzdevumus noteiktās jomās un ka līdz ar to tai esot sev jāpatur tiesības neformāli apspriesties ar pieteikuma iesniedzējiem, lai panāktu pieņemamu risinājumu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 3. punktam.

53 Attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu *ECHA*, atsaucoties uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu, apstrīdētā lēmuma 1. punkta b) apakšpunktā norādīja, ka tā esot "nolēmusi saglabāt sākotnējo lēmumu, jo precīza konkrēto vielu tonnāžas izpaušana, kas ir pieteikuma priekšmets, apdraudētu iesaistīto deklarētāju komerciālās intereses", un ka "informācija par precīzu tonnāžu padarītu publisku sabiedrību tirgus daļu attiecībā uz to konkurentiem". Turklāt tā apgalvoja, ka šīs informācijas publiskošana varot radīt negatīvas sekas konkurences tiesību jomā.

54 *ECHA* arī apstiprināja, ka tā neesot konstatējusi nekādas sevišķas sabiedrības intereses, kas ļautu pamatot izpaušanu. Šajā ziņā tā esot pilnībā ņēmusi vērā, ka pieteikumu pamato vēlme veicināt reglamentējošu pasākumu noteikšanu attiecībā uz ķīmiskām vielām, kas var tikt identificētas kā vielas, kas ir īpaši bīstamas. Tomēr likumdevējs ar *REACH* regulu esot sniedzis rīkus, kas ļauj identificēt un pārvaldīt risku, ko rada šādas vielas, galvenokārt – atļaujas procedūru, kas paredz plašu sabiedrisko apspriešanu.

55 Attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu *ECHA* apstrīdētā lēmuma 1. punkta c) apakšpunktā apstiprināja, ka "prasītais dokuments nav iekļauts ne datu bāzēs, ne [tās] dokumentu krājumos".

56 Tā uzsvēra, ka Regulā Nr. 1049/2001 neesot noteikts pienākums sagatavot dokumentus, lai atbildētu uz pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem. Lai varētu nodot šādu dokumentu *ChemSec*, tai vajadzētu apkopot visu reģistrācijas dokumentu krājumos norādīto informāciju un aprēķināt precīzu kopējo konkrēto vielu tonnāžas diapazonu (ja reģistrācijas pieteikumi patiešām iesniegti par katru no šīm vielām). Tā precizēja, ka tāpat tas esot attiecībā uz piekļuvi precīzam kumulatīvam tonnāžas diapazonam attiecībā uz katru pieteikumā norādīto vielu gadījumā, ja tas būtu jāinterpretē šādi.

57 *ECHA* tomēr piebilda, ka tā likusi apkopot iesniegto informāciju par tonnāžas diapazonu, balstoties uz pieteikumā uzskaitīto vielu individuālajiem dokumentu krājumiem. Tā savai vēstulei pievienoja tabulu, kas ietvēra šo informāciju, vienlaikus precizējot, ka "metodoloģija, kas piemērota, lai konstatētu kopējo tonnāžas diapazonu, tiek izstrādāta" un ka "*ECHA* tātad nevar garantēt minētās manuāli apstrādātās informācijas precizitāti".

58 2011. gada 3. maijā *ECHA* izpilddirektors, pamatojoties uz *ECHA* valdes 2011. gada 24. marta atzinumu, nolēma paplašināt izpaušanas internetā praksi ar deklarētāju nosaukumiem. Šīs izpaušanas prakses paplašināšanas rezultātā tika pieņemts Eiropas Komisijas Juridiskā dienesta 2010. gada 21. decembra atzinums, saskaņā ar ko deklarētāja identitāte ir informācija, ko, piemērojot *REACH* regulas 119. panta 2. punkta d) apakšpunktu, *ECHA* ir jāizpauž tāda, kāda tā norādīta drošības datu lapās, ja vien nav iesniegts pamatots pieteikums par konfidencialitāti saskaņā ar *REACH* regulas 10. panta a) punkta xi) apakšpunktu.

59 2012. gada 18. aprīlī *ECHA* savā interneta vietnē publicētā paziņojumā presei norādīja, ka tā ir izšķīrusies par metodoloģiju, kas jāizmanto, lai aprēķinātu "kopējo tonnāžas diapazonu", un paziņoja, ka tā publicēšot šos datus 2012. gada jūnijā. 2012. gada 25. jūlijā, lai labotu kļūdu aprēķina metodē, *ECHA* interneta vietnē tika publicēts precizējums šim paziņojumam presei.

60 2012. gada jūnijā *ECHA* savā interneta vietnē publicēja apstiprināto kopējo tonnāžas diapazonu, kurā bija reģistrēta katra viela, izņemot tonnāžu, attiecībā uz ko bija prasīta konfidencialitāte saskaņā ar *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

61 2012. jūlijā *ECHA* publicēja 2.0 versiju rokasgrāmatai par datu iesniegšanu, kuras 15. daļā "Izpaušana" ir tostarp paskaidrota deklarētāju nosaukumu un adrešu publiskošanas metodoloģija. Šīs rokasgrāmatas 2.0 versijas 16. daļa "Pieteikumi par konfidencialitāti: Kā iesniegt pieteikumus par konfidencialitāti un formulēt pieteikumu par konfidencialitāti pamatojumus saskaņā ar [*REACH* regulas] 119. panta 2. punktu" arī tika publicēta *ECHA* interneta vietnes mājas lapā 2012. gada jūlijā un tostarp atspoguļoja "grozījumus, kurus izraisījuši papildu elementi attiecībā uz pieteikumiem par konfidencialitāti atbilstoši [*REACH* regulas] 119. panta 2. punkta d) apakšpunktam par "pārējo informāciju, kas iekļauta drošības datu lapās"".

62 Ar 2012. gada 28. novembra paziņojumu presei *ECHA* darīja zināmu, ka pēc savas informācijas sistēmas pārskatīšanas deklarētāju nosaukumu izpaušana tās interneta vietnē tikusi uzsākta. *ECHA* tomēr precizēja, ka nosaukumi, attiecībā uz kuriem tā apmierinājusi pieteikumus par konfidencialitāti, ir atbrīvoti no izpaušanas pienākuma.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

63 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 6. maijā, prasītāji iesniedza šo prasību.

64 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2011. gada 3. augustā, *ECHA* saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktu cēla iebildi par nepieņemamību. Prasītāji iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi 2011. gada 28. septembrī. Ar Vispārējās tiesas 2011. gada 13. decembra rīkojumu iebilde par nepieņemamību tika pievienota lietai pēc būtības un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tika atlikta.

65 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegti 2011. gada 9. augustā, Komisija un Eiropas Ķīmijas rūpniecības padome (turpmāk tekstā – "*CEFIC*") lūdza atļauju iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam.

66 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 18. augustā, Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā prasītāju prasījumu atbalstam.

67 Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs ar 2012. gada 8. februāra rīkojumiem apmierināja Komisijas un Dānijas Karalistes pieteikumus par iestāšanos lietā un ar 2012. gada 18. oktobra rīkojumu – *CEFIC* pieteikumu par iestāšanos lietā.

68 Komisija un *CEFIC* attiecīgi 2012. gada 22. martā un 20. decembrī iesniedza savus iestāšanās rakstus.

69 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 21. martā, Dānijas Karaliste lūdza atsaukt tās pieteikumu par iestāšanos lietā.

70 Ar 2012. gada 22. maija rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs apmierināja Dānijas Karalistes lūgumu par [tās pieteikuma] atsaukšanu un piesprieda tai segt savus tiesāšanās izdevumus.

71 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika norīkots otrajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

72 Saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem Vispārējā tiesa (otrā palāta) lietas dalībniekiem uzdeva rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.

73 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausīšanas Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu.

74 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2015. gada 30. janvāra tiesas sēdē.

75 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt iebildi par nepieņemamību;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp visu personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

76 *ECHA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību pamatlietā par nepieņemamu;

— pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

77 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā tādu, kurai nav pamatojuma, ciktāl tā attiecas uz prasītāju izvirzīto pamatu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts nav piemērojams attiecībā uz vides informāciju.

78 *CEFIC* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasītāju celto prasību atcelt tiesību aktu;

— piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

79 Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, prasītāji precizēja, kā jau norādīts to replikā ietvertajos prasījumos, ka tie neuztur savus prasījumus saistībā ar to, lai tiktu konstatēts, ka *ECHA* ir pārkāpusi Orhūsas konvenciju, Regulu Nr. 1367/2006 un Regulu Nr. 1049/2001. Turklāt prasītāji atteicās no trešā pamata, ciktāl tas ir saistīts ar Orhūsas konvencijas 4. panta 2. punkta pārkāpumu, kas arī norādīts tiesas sēdes protokolā.

Juridiskais pamatojums

A – *Par pieņemamību*

1. *Par iebildi par nepieņemamību*

80 Savā iebildē par nepieņemamību *ECHA* būtībā apgalvo, ka prasība, ciktāl tā attiecas uz *ClientEarth*, esot nepieņemama, pamatojoties uz to, ka tā nebija sākotnējā pieteikuma par piekļuvi dokumentiem līdziesniedzēja un apstrīdētā lēmuma adresāte, un, ciktāl tā attiecas uz *ChemSec* – pamatojoties uz to, ka prasības pieteikumu tās advokāts neparakstīja tās vārdā, kā rezultātā Vispārējā tiesā advokāts to nepārstāvēja.

81 Vispirms ir jāpārbauda iebildes par nepieņemamību otrais iebildums, ko *ECHA* izvirzīja attiecībā uz *ChemSec*.

82 *ECHA* norāda, ka *ChemSec* neesot pārstāvējis advokāts Eiropas Savienības Tiesas statūtu 19. panta izpratnē un tātad tā nav prasības par apstrīdētā lēmuma atcelšanu līdziesniedzēja, jo tās advokāts prasības pieteikumu tās vārdā nav parakstījis. Prasības pieteikumu parakstot vienīgi *ClientEarth* vārdā un pirms paraksta norādot "iesniedzis attiecīgi *ClientEarth* advokāts *Pierre Kirch*" un zemāk – " *ClientEarth* vārdā", advokāts esot savu pārstāvību attiecinājis tikai uz šo pēdējo minēto sabiedrību.

83 Papildus tam *ECHA* norāda, ka to pierādījumu uzskaitījumu, kas iesniegti prasības pamatlietā pamatojumam, advokāts ir parakstījis "*ClientEarth* vārdā", neatsaucoties uz *ChemSec*.

84 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar [Tiesas] 1991. gada 2. maija Reglamenta 43. panta 1. punkta pirmo daļu procesuāla dokumenta oriģinālu paraksta lietas dalībnieku pārstāvis vai advokāts.

85 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, kā izriet no prasības pieteikuma 1. lappuses, ka prasību atcelt tiesību aktu ir sagatavojis advokāts gan *ClientEarth*, gan *ChemSec* vārdā.

86 Turklāt minētā prasības pieteikuma 2. un 3. lappusē ir ietverta informācija attiecībā uz abiem prasītājiem, tostarp to attiecīgās adreses un telefona numuri, kā arī norāde, ka advokāts pārstāv abus prasītājus.

87 Turpinājumā *ECHA* nekādi nav apstrīdējusi, ka prasības pieteikumā ir ietverts advokāta ar roku rakstīta paraksta oriģināls.

88 Visbeidzot, ir jākonstatē, ka abi prasītāji ir atbilstoši piešķīruši pārstāvības pilnvaras advokātam, kas parakstījis prasības pieteikumu.

89 No minētā izriet, ka prasības pieteikums atbilst gan 1991. gada 2. maija Reglamenta 43. panta 1. punktam, ciktāl tajā ir ietverts attiecīgo lietas dalībnieku advokāta ar roku rakstīts paraksts, gan minētā reglamenta 44. panta 1. punktam, ciktāl tajā ir precizēti prasītāju nosaukumi un juridiskās adreses, kā arī norādīts lietas dalībnieks, pret kuru ir celts prasības pieteikums.

90 Šis secinājums nevar tikt atspēkots ar to, ka prasības pieteikuma pēdējā lapā ir ietverta piezīme "iesniedzis attiecīgi *ClientEarth* advokāts *Pierre Kirch*", zem kuras ir advokāta paraksts un zemāk – atzīme "*ClientEarth* vārdā", bet nav norādīts *ChemSec* nosaukums.

91 Pirmkārt, ne no vienas Savienības tiesību normas neizriet, ka šādas piezīmes būtu obligātas un ka advokātam prasības pieteikuma pēdējā lappusē zem sava paraksta ir jānorāda attiecīgie prasītāji.

92 Otrkārt, ņemot vērā iepriekš 84.–88. punktā norādītos konstatējumus, nevar tikt pamatoti apgalvots, ka *ClientEarth* pieminēšana vien pirms un pēc advokāta paraksta ir uzskatāma par tā pārstāvības Vispārējā tiesā ierobežošanu tikai ar šo vienu prasītāju.

93 Ciktāl *ECHA* norāda, ka no Vispārējās tiesas 2007. gada 23. maija sprieduma Parlaments/*Eistrup* (T-223/06 P, Krājums, II-1581. lpp.) izriet, ka advokāta ar roku rakstīta paraksta esamība tiek uzskatīta par būtisku formas prasību, kura ir jāpiemēro šauri un kuras neievērošana izraisa prasības nepieņemamību, pietiek konstatēt, ka iepriekš minētais spriedums Parlaments/*Eistrup* attiecās uz situāciju, kurā prasības pieteikuma oriģinālā tieši nebija advokāta ar roku rakstīta paraksta, jo uz tā bija tikai vienkāršs viņa zīmogs. Minētajā spriedumā Vispārējās tiesas izvirzītais risinājums nevar tikt piemērots konkrētajā lietā, kad uz prasības pieteikuma oriģināla netrūkst advokāta paraksta.

94 Turklāt, ņemot vērā, ka prasības pieteikumu ir parakstījis [prasītāju] advokāts, *ECHA* arguments, saskaņā ar kuru tas, ka prasības pieteikumā ir norādītas pārstāvības pilnvaras, neatspēkojot, ka nav [prasītāju] advokāta paraksta, ir jānoraida kā tāds, kam nav nozīmes.

95 No minētā izriet, ka ar prasības pieteikuma 1. lappusē norādīto piezīmi, atbilstoši kurai šis prasības pieteikums ir iesniegts abu prasītāju vārdā, ar informāciju par prasītājiem prasības pieteikuma 2. un 3. lappusē, ar advokāta ar roku rakstītu parakstu, kas atrodas tā pēdējā lappusē, un ar diviem pilnvarojumiem, kurus katrs no prasītājiem ir nostiprinājis attiecībā uz to pašu advokātu, 1991. gada 2. maija Reglamenta 43. panta 1. punkta prasības ir tikušas ievērotas.

96 Iebilde par nepieņemamību attiecībā uz *ChemSec* tātad ir jānoraida.

97 Otrkārt, attiecībā uz *ClientEarth* tiesībām celt prasību ir jānorāda, ka prasītāji ir cēluši vienu un to pašu prasību. Tomēr saskaņā ar kopš tā laika iedibināto judikatūru, runājot par vienu un to pašu prasību, ja vienam no prasītājiem ir tiesības celt prasību, pārējo prasītāju tiesības celt prasību nav jāpārbauda, izņemot, ja pastāv procesuālās ekonomijas apsvērumi (šajā ziņā skat. Tiesas spriedumus, 1993. gada 24. marts, *CIRFS* u.c./Komisija, C-313/90, Krājums, I-1125. lpp., 31. punkts; 2011. gada 9. jūnijs, *Comitato* "*Venezia vuole vivere*" u.c./Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P, Krājums, I-4727. lpp., 36.–38. punkts, un Vispārējās tiesas spriedumu, 2013. gada 11. decembris, *Cisco Systems* un *Messagenet*/Komisija, T-79/12, Krājums, I-4727. lpp., 40. punkts).

98 Šajā lietā, pat pieņemot, ka *ClientEarth* prasības pieņemamības atsevišķā pārbaudē atklātos, ka tai nav prasības tiesību, Vispārējai tiesai tomēr būtu jāizvērtē prasība pilnībā. Tādējādi nepastāv procesuālās ekonomijas apsvērumi, kas attaisnotu, ka Vispārējā tiesa novirzās no iepriekš minētās judikatūras (šajā ziņā skat. spriedumu *Cisco Systems* un *Messagenet*/Komisija, minēts 97. punktā, 40. punkts).

99 No iepriekš minētā izriet, ka iebilde par nepieņemamību ir jānoraida pilnībā.

2. *Par iebildi par prasības priekšmeta nepieņemamību*

100 *ECHA* apgalvo, ka šī lieta attiecoties uz specifisku informācijas pieprasījumu, nevis uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem vai vides informācijai. Konkrētais pieteikums neesot ticis atbilstoši noformēts Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē, kā dēļ tas bija nepieņemams un tātad saskaņā ar minēto regulu *ECHA* uz to nebija jāsniedz atbilde. Līdz ar to tas nevarot būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets.

101 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai tādi pasākumi, kas rada juridiski saistošu iedarbību, kura ietekmē trešo personu intereses, būtiski grozot to tiesisko stāvokli, ir tiesību akti, par kuru atcelšanu var celt prasību (skat. Vispārējās tiesas rīkojumu, 2010. gada 12. februāris, Komisija/*CdT*, T-456/07, Krājums, II-183. lpp., 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

102 Turklāt, lai noteiktu, vai pasākums, kuru tiek prasīts atcelt, ir apstrīdams, ceļot prasību atcelt tiesību aktu, ir jāpievērš uzmanība tā būtībai, jo šajā ziņā forma, kādā šis pasākums ir īstenots, principā ir mazsvarīga (skat. rīkojumu Komisija/*CdT*, minēts 101. punktā, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

103 Tikai rakstiska viedokļa paušana vai nodoma izteikšana nav lēmums, kas varētu būt priekšmets prasībai atcelt tiesību aktu, jo tas nerada tiesiskas sekas vai tā mērķis nav radīt šādas sekas (skat. rīkojumu Komisija/*CdT*, minēts 101. punktā, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

104 Turklāt attiecībā uz prasībām atcelt tiesību aktu, kuras cēlušas privātpersonas, ir nospriests, ka ne katra vēstule, kas ir nosūtīta, atbildot uz adresāta prasību, ir lēmums, kurš ļautu tā adresātam celt prasību atcelt tiesību aktu (skat. rīkojumu Komisija/*CdT*, minēts 101. punktā, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

105 Tomēr attiecībā uz tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. un 3. punktam ikviens iestādei pieprasītās piekļuves dokumentiem atteikums var tikt pārsūdzēts tiesā, jo tā ir īpaša tiesību aizsardzības tiesā principa izpausme. Nav arī svarīgi, kāds ir šī piekļuves atteikuma pamatojums (Tiesas spriedums, 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, Krājumā nav publicēts, 39. punkts).

106 Tādēļ ieinteresēto personu tiesības celt prasību neietekmē apgalvojums, ka piekļuve dokumentam ir jāatsaka kāda no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā minētajiem iemesliem dēļ, vai ja tiek apgalvots, ka pieprasītā dokumenta nav. Jebkāds cits risinājums padarītu neiespējamu kontroli, kas Savienības tiesām jāīsteno attiecībā uz piekļuves iestāžu dokumentiem atteikuma lēmumu pamatotību, jo, lai izvairītos no pārbaudes tiesā, attiecīgajai iestādei atliktu vien apstiprināt, ka pieprasītais dokuments nepastāv. Līdz ar to ir jāatzīst, ka pieprasītā dokumenta neesamība vai apstāklis, ka tā nav attiecīgās iestādes rīcībā, nerada Regulas Nr. 1049/2001 nepiemērojamību (spriedums *Strack*/Komisija, minēts 105. punktā, 40. un 41. punkts).

107 Ir jānorāda, ka atkārtota pieteikuma noraidīšana principā var būt prasības atcelt tiesību aktu priekšmets. Apstrīdētā lēmuma 1. punkta virsraksts tostarp ir "Lēmums par Jūsu atkārtoto pieteikumu", un *ECHA*, kā paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. punktā, apstrīdētā lēmuma 3. punktā ir informējusi *ChemSec* par iespēju celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu.

108 Nevar tikt atbalstīts *ECHA* arguments, saskaņā ar kuru attiecībā uz nepieņemamu pieteikumu nevarot tikt piemērota Regula Nr. 1049/2001 un vēlāk Vispārējā tiesa nevarot īstenot savu kompetenci.

109 Protams, kā izriet no iepriekš 104. punktā minētās judikatūras, ikviena atbilde uz vispārēju informācijas pieprasījumu nav obligāti uzskatāma par lēmumu, par kuru var tikt celta prasība par atcelšanu.

110 Tomēr prasītāji ir lūguši skaidri definētu informāciju attiecībā uz kādu specifisku vielu uzskaitījumu, kuram to ieskatā bija jābūt *ECHA* rīcībā. Savā atbildē *ECHA* nav sniegusi vienīgi parastu vispārēju informāciju, bet ir pieņēmusi lēmumu, ar ko ticis noraidīts pieteikums par piekļuvi informācijai. Neatkarīgi no jautājuma, vai *ECHA* bija vai nebija jādod piekļuve minētajai informācijai, tostarp saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, runa tomēr ir par nelabvēlīgu lēmumu, kas rada tiesiskas sekas un tādējādi var tikt apstrīdēts.

111 No tā izriet, ka *ECHA* nevar apgalvot, ka tās atbilde uz prasītāju atkārtoto pieteikumu par piekļuvi informācijai nav tiesību akts, par kuru var celt prasību par atcelšanu, līdz ar to ir jānoraida iebilde par nepieņemamību.

B – *Par strīdus priekšmeta saglabāšanu attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi informācijai, ciktāl tas attiecas uz deklarētāju nosaukumiem un kontaktinformāciju, kas izpausti pēc prasības celšanas*

112 Ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu *ChemSec* lūdza piekļuvi informācijai par ražotāja(-u), vai importētāju, kuriem ir saistība ar 356 ķīmiskajām vielām, nosaukumiem un kontaktinformāciju (skat. iepriekš 35. punktu).

113 Ņemot vērā, ka pēc prasības celšanas *ECHA* ieviesa jaunu noteiktas *REACH* regulas 119. pantā paredzētās informācijas izpaušanas internetā praksi un savā interneta vietnē 2012. gada novembrī publicēja daļu no prasītās informācijas, ir jānovērtē, cik lielā mērā prasītājiem ir saglabājusies interese celt prasību par apstrīdēto lēmumu attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu.

114 Ir svarīgi atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasītāja interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, pretējā gadījumā šāda prasība nav pieņemama. Šim strīda priekšmetam – tāpat kā interesei celt prasību – ir jāpastāv līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā lieta ir jāizbeidz, kas nozīmē, ka prasības rezultātā lietas dalībniekam, kurš cēlis šo prasību, ir jāvar panākt labvēlīgu iznākumu (Tiesas spriedums, 2007. gada 7. jūnijs, *Wunenburger*/Komisija, C-362/05 P, Krājums, I-4333. lpp., 42. punkts, un Vispārējās tiesas spriedums, 2011. gada 22. marts, *Access Info Europe*/Padome, T-233/09, Krājums, II-1073. lpp., 33. punkts).

115 Ja prasītāja interese celt prasību zūd tiesvedības laikā, Vispārējās tiesas nolēmums par lietas būtību nevar tam radīt nekādu labumu (spriedumi *Wunenburger*/Komisija, minēts 114. punktā, 43. punkts, un *Access Info Europe*/Padome, minēts 114. punktā, 33. punkts).

116 Šajā lietā no *ECHA* atbildes uz Vispārējās tiesas rakstveidā uzdoto jautājumu izriet, ka tā ir publicējusi nosaukumus sabiedrībām, kas saistītas ar visām vielām, kuras reģistrētas līdz 2012. gada novembra beigām, izņemot tās, attiecībā uz kurām sabiedrības ir iesniegušas pieteikumu par konfidencialitāti. Tā ir precizējusi, ka publikācijā bija ietverti sabiedrības nosaukums un adrese, bet izslēgti jebkādi personīga rakstura dati (kā, piemēram, telefona numurs vai elektroniskā pasta adreses, kas varēja tikt asociētas ar sabiedrības personāla locekļiem). Attiecībā uz konkrētajām vielām *ECHA* ir norādījusi, ka 95 deklarētāji bija prasījuši, lai to identitāte netiktu izpausta, tādējādi attiecībā uz 55 no minētajām vielām, kuru "EK numuri" bija norādīti *ECHA* atbildes Q.2 pielikumā, visi sabiedrību nosaukumi un adreses nav pieejami *ECHA* interneta vietnē. Savukārt attiecībā uz 6 611 sabiedrībām, kuras bija reģistrējušas konkrētās vielas, informācija tikusi publicēta pilnībā (izņemot personīga rakstura datus). Ir jāprecizē, ka dati attiecībā uz publicēto informāciju ir iegūti no *ECHA* datu bāzes 2014. gada 23. aprīļa izvilkuma. Tiesas

sēdē *ECHA* paskaidroja, ka deklarētāju skaits, kuru identitāte tiek vai netiek publicēta, pastāvīgi mainās saistībā ar jauniem reģistrācijas pieteikumiem. Pieejamie dati tātad nav aktuāli un atspoguļo tikai stāvokli publicēšanas 2014. gada 23. aprīlī brīdī.

117 Attiecībā uz konkrēto informāciju, kas šobrīd ir pieejama sabiedrībai, *ECHA* savā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveidā uzdoto jautājumu apgalvo, ka prasībai vairs neesot priekšmeta, kurpretim Komisija apgalvo, ka prasītājiem neesot intereses šajā ziņā turpināt tiesvedību.

118 Prasītāji savas atbildes uz Vispārējās tiesas rakstveidā uzdoto jautājumu 1. punktā norāda, ka *ECHA* neesot paziņojusi visus nosaukumus un ka tādējādi to pieteikums esot ticis tikai daļēji apmierināts, kā rezultātā jautājums par lēmuma atcelšanu saistībā ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punkta noraidīšanu paliekot atklāts un tas esot jāizspriež Vispārējai tiesai. Tiesas sēdē prasītāji precizēja, ka tie lūdz, lai Vispārējā tiesa lemtu arī par pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu, ciktāl tas attiecas uz informāciju, kas pa to laiku darīta pieejama *ECHA* interneta vietnē.

119 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka attiecībā uz prasīto informāciju, kas izpausta *ECHA* interneta vietnē, strīds ir zaudējis savu priekšmetu un prasītāji – savu interesi celt prasību, tādējādi tiesvedība ir jāizbeidz (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas spriedumus, 2004. gada 23. novembris, *Turco*/Padome, T-84/03, Krājums, II-4061. lpp., 28.–30. punkts; 2011. gada 9. septembris, *LPN*/Komisija, T-29/08, Krājums, II-6021. lpp., 57. punkts, un Vispārējās tiesas rīkojumus, 2012. gada 6. septembris, *Nickel Institute*/Komisija, T-180/10, Krājumā nav publicēts, 20. punkts; 2014. gada 14. janvāris, *Miettinen*/Padome, T-303/13, Krājumā nav publicēts, 17.–19. punkts, un 2014. gada 7. maijs, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, T-511/10, Krājumā nav publicēts, 20. punkts).

120 Aplūkojot šādi, attiecībā uz šo informāciju prasītāju pieteikums tātad var tikt uzskatīts par apmierinātu. Apstrīdētā lēmuma atcelšana, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve minētajai informācijai, līdz ar to tiem nesniegtu nekādu labumu.

121 No minētā izriet, ka vairs nav jālemj par pieteikumu, ciktāl tas attiecas uz *ECHA* interneta vietnē izpaustajiem nosaukumiem un kontaktinformāciju. Tomēr, kā jau norādīts iepriekš 116. punktā, nav iespējams precīzi noteikt, kādā mērā šī informācija pašlaik ir pieejama internetā. Tā kā *ECHA* ir iesniegusi vienīgi informāciju par publicēšanas stadiju 2014. gada 23. aprīlī, tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas ir jāattiecina tikai uz tajā dienā publicēto informāciju.

122 Turpinājumā prasība būs jāizskata vienīgi kā tāda, kas ir vērsta pret pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punkta noraidīšanu, ciktāl tas attiecas uz 2014. gada 23. aprīlī vēl nepublicētiem datiem, kā arī pret pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) un 3) punkta noraidīšanu.

C – *Par lietas būtību*

123 Prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāji izvirza piecus pamatus. Ar pirmo pamatu par lēmumu pagarināt termiņu atbildei uz atkārtoto pieteikumu tiek apgalvots Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkta pārkāpums. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpums. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpums. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma un 3. punkta pirmās daļas pārkāpums. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas un 3. punkta pirmās daļas pārkāpums.

124 Attiecībā uz veidu, kādā ir jāizvērtē šie pamati, ir jāsecina, ka pirmais pamats vienlīdz attiecas uz visiem pieteikuma par piekļuvi informācijai punktiem un tātad var tikt vērtēts attiecībā uz visiem šiem punktiem, lai gan pārējie četri pamati ir jāvērtē atsevišķi attiecībā uz katru no pieteikuma par piekļuvi informācijai trīs punktiem.

125 Attiecībā uz tā 1) punktu, ciktāl tas attiecas uz 2014. gada 23. aprīlī vēl nepublicētiem datiem, ir jāanalizē kopā ceturtais un piektais pamats, no kuriem ceturtais attiecīgi ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu, bet piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu.

126 Attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu ir jāizvērtē kopā ceturtais un piektais pamats, ciktāl no tiem attiecīgi ceturtais attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, bet piektais – uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas pārkāpumu, kā arī trešais pamats, ciktāl tas ir saistīts ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ņemot vērā šo pamatu savstarpējo pārklāšanos. Turklāt attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu ir jāizvērtē otrais pamats saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpumu.

127 Visbeidzot, attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu ir svarīgi izvērtēt, pirmkārt, otro pamatu, ciktāl tas ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu, un, otrkārt, trešo pamatu saistībā ar Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu.

1. *Par pirmo pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkta pārkāpumu attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1)–3) punktu*

128 Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo *ECHA* lēmums pagarināt termiņu atbildei uz atkārtoto pieteikumu neatbilstot Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkta prasībām.

129 Vispirms ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. punktam termiņš, kurā attiecīgajai iestādei ir jāsniedz atbilde uz atkārtoto pieteikumu, ir 15 darba dienas. Šī panta 2. punktā ir paredzēts, ka "izņēmuma gadījumos, piemēram, ja pieteikums attiecas uz ļoti garu dokumentu vai ļoti lielu dokumentu skaitu, 1. punktā paredzēto termiņu var pagarināt par 15 darba dienām, ar nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekš informēts un saņēmis sīkus paskaidrojumus". Visbeidzot, saskaņā ar minētās regulas 8. panta 3. punktu, "ja iestāde nesniedz atbildi paredzētajā termiņā, uzskata, ka atbilde ir noraidoša, un pieteikuma iesniedzējam ir tiesības saskaņā ar attiecīgajiem EK līguma noteikumiem iesūdzēt iestādi tiesā un/vai iesniegt sūdzību ombudam".

130 No judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 1049/2001 8. pantā paredzēto termiņu izbeigšanās neatņem iestādei tiesības pieņemt tiešu lēmumu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas spriedumus, 2010. gada 19. janvāris, *Co-Frutta*/Komisija, T-355/04 un T-446/04, Krājums, II-1. lpp., 56. punkts, un 2010. gada 10. decembris, *Ryanair*/Komisija, no T-494/08 līdz T-500/08 un T-509/08, Krājums, II-5723. lpp., 50. punkts).

131 Piekļuves dokumentiem jomā likumdevējs ir paredzējis Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 1. un 2. punktā paredzētā termiņa pārsniegšanas sekas, minētās regulas 8. panta 3. punktā nosakot, ka gadījumā, ja iestāde neievēro termiņu, rodas tiesības celt prasību tiesā (spriedums *Co-Frutta*/Komisija, minēts 130. punktā, 58. punkts).

132 Termiņa atbildei uz atkārtotu pieteikumu pārsniegšana tomēr nevar padarīt lēmumu par atkārtotu pieteikumu par prettiesisku, kas būtu pamats tā atcelšanai (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas rīkojumu, 2012. gada 27. novembris, *Steinberg*/Komisija, T-17/10, Krājumā nav publicēts, 102. punkts).

133 Šajā lietā ir jānorāda, ka *ECHA* savā 2011. gada 8. februāra vēstulē par [termiņa] pagarināšanu pēc tam, kad tā bija atgādinājusi pieteikuma saturu, ir norādījusi, ka termiņa pagarināšanu pamato tas, ka pieteikums attiecas uz ļoti lielu dokumentu skaitu, kas iesniegti saistībā ar pieteikumā uzskaitīto vielu reģistrāciju saskaņā ar *REACH* regulu, un ka šis pieteikums izraisa būtisku darba slodzi *ECHA*.

134 Prasītāji, šķiet, uzskata, ka lēmuma par [termiņa] pagarināšanu apgalvotais prettiesiskums varētu ietekmēt apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

135 Pat pieņemot, ka lēmums par [termiņa] pagarināšanu ir pieņemts, pārkāpjot Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktu, šis pārkāpums nevar skart apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

136 Kā izriet no iepriekš 132. punktā minētās judikatūras, termiņa atbildes sniegšanai uz atkārtoto pieteikumu pārsniegšana vien nevar būt apstrīdētā lēmuma atcelšanas pamats. Tāpat tas tā ir arī tad, ja tiek apstrīdēts lēmuma par [termiņa] pagarināšanu tiesiskums vai spēkā esamība. Proti, pat lēmuma par [termiņa] pagarināšanu spēkā neesamība labākajā gadījumā ļauj vienīgi uzskatīt, ka termiņš atbildei uz atkārtoto pieteikumu nav ticis pagarināts un ka līdz ar to apstrīdētais lēmums ir pieņemts pēc termiņa beigām, kas tomēr neietekmē tā tiesiskumu.

137 Turklāt nekas neļauj secināt, ka *ECHA* būtu nonākusi pie citāda lēmuma nekā tas, kas pieņemts apstrīdētajā lēmumā, ja tā nebūtu pieņēmusi lēmumu par [termiņa] pagarināšanu.

138 Līdz ar to pirmais pamats nav iedarbīgs.

139 Turklāt, pirmkārt, ciktāl prasītāji, šķiet, apgalvo, ka lēmuma par [termiņa] pagarināšanu pamatojums (skat. iepriekš 133. punktu) tiem neļāva noteikt, vai šajā lēmumā bija pieļauta kļūda, pietiek konstatēt, ka minētais pamatojums ir pietiekami detalizēts, lai tiem ļautu saprast iemeslus, kādēļ *ECHA* pagarināja termiņu, un līdz ar to – formulēt viedokli par šī lēmuma tiesiskumu.

140 Otrkārt, attiecībā uz lēmuma par [termiņa] pagarināšanu pamatojuma pamatotību ir jāatgādina, ka *ECHA* tika iesniegts pieteikums par piekļuvi dokumentiem attiecībā uz trīs dažādām informācijas kategorijām saistībā ar 356 dažādām vielām. Pieteikums tātad attiecās uz ļoti lielu dokumentu skaitu un faktiski varēja izraisīt ārkārtīgu darba slodzi, kā rezultātā Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktā paredzētie pagarināšanas nosacījumi šajā lietā bija izpildīti.

141 Lai gan prasītāji pieļauj, ka pagarināšanas nosacījumi "teorētiski pastāvēja", tie tomēr apgalvo, ka pagarināšana nebija pamatota, jo *ECHA* neesot ne apspriedusies ar trešajām personām, ne veikusi katra prasītā dokumenta atsevišķu vērtējumu.

142 Prasītāji būtībā, šķiet, pārmet *ECHA*, ka tā neesot izmantojusi termiņa pagarināšanu, lai pareizi izskatītu atkārtoto pieteikumu. Šis arguments, ņemot vērā, ka apgalvotās kļūdas atkārtotā pieteikuma vērtējumā nevar likt apšaubīt pareizu Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkta piemērošanu, ir jānoraida. Proti, šīs apgalvotās kļūdas varētu pat skart apstrīdētā lēmuma, bet ne lēmuma par termiņa pagarināšanu tiesiskumu.

143 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

2. *Par ceturto un piekto pamatu, no kuriem attiecīgi ceturtais ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu, savukārt piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu*

144 Ciktāl pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punkts attiecas uz 2014. gada 23. aprīlī internetā vēl nepublicētiem deklarētāju nosaukumiem un kontaktinformāciju, ir jāanalizē kopā ceturtais un piektais pamats, kas, kopumā ņemot, ir saistīti ar to, ka *ECHA* esot nepamatoti atsaukusies uz, pirmkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā un, otrkārt, minētās regulas 4. panta 3. punktā paredzētajiem atteikuma pamatiem.

145 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka ar regulām saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā ir norādīts tās preambulas 4. apsvērumā un 1. pantā, ir piešķirt sabiedrībai visplašākās iespējamās tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Tāpat no šīs regulas, it īpaši tās preambulas 11. apsvēruma un 4. panta, kurā šajā ziņā ir paredzēta izņēmumu kārtība, izriet, ka šīs piekļuves tiesības var tomēr tikt ierobežotas kā publisku, tā privātu interešu apsvērumu dēļ (skat. Tiesas spriedumu, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, Krājums, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

146 Ir arī jāatgādina, ka izņēmumi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri – tādā veidā, lai neradītu šķēršļus vispārējā principa, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, piemērošanai (Tiesas spriedums, 2007. gada 18. decembris, Zviedrija/Komisija, C-64/05 P, Krājums, I-11389. lpp., 66. punkts, un Vispārējās tiesas spriedums, 2006. gada 6. jūlijs, *Franchet* un *Byk*/Komisija, T-391/03 un T-70/04, Krājums, II-2023. lpp., 84. punkts).

a) Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu

147 Prasītāji norāda, ka *ECHA* nav pierādījusi pietiekami konkrētu ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu aizsargātas intereses aizskārumu. It īpaši tie apstrīd, ka prasītās informācijas izpaušana varētu tikt uzskatīta par tādu, kas apdraud attiecīgo personu komerciālo interešu aizsardzību atbilstoši *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktam. Prasītāji tostarp norāda, ka deklarētāju nosaukumu publicēšana *ECHA* interneta vietnē ir pretrunā šajā saistībā izteiktajam *ECHA* argumentam.

148 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var apdraudēt konkrētas fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību, ja vien sevišķas sabiedrības intereses nepamato attiecīgā dokumenta izpaušanu. Turklāt ir jānorāda, ka *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktā šajā ziņā ir precizēts, ka principā informācijas izpaušana par pastāvošām saiknēm starp ražotāju vai importētāju un to izplatītājiem vai pakārtotiem lietotājiem tiek uzskatīta par tādu, kas apdraud attiecīgās personas komerciālo interešu aizsardzību.

149 Apstrīdētajā lēmumā *ECHA* atteica piekļuvi prasītajai informācijai, uzskatot tostarp, ka, izpaužot informāciju par reģistrētu vielu ražotāju vai importētāju, pastāv nopietns risks šādu informāciju padarīt publisku un tātad saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu tas var apdraudēt komerciālo interešu aizsardzību (skat. iepriekš 48. punktu).

150 *ECHA* savos procesuālajos rakstos turpina apgalvot, ka tā apstrīdētajā lēmumā pareizi ir piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu un *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu. Tā arī uzskata, ka *REACH* regulas 119. pantā ir noteikta specifiska un izsmeļoša komunikācijas un konfidencialitātes kārtība.

151 Nosaukumi un kontaktinformācija ir informācija, uz ko attiecas *REACH* regulas 119. panta 2. punkta d) apakšpunkts. Turklāt kopš 2012. gada novembra *ECHA*, pamatojoties uz šo tiesību normu, savā interneta vietnē publicē nosaukumus un kontaktinformāciju attiecībā uz visām reģistrētajām vielām, izņemot gadījumus, kad ir iesniegts pieteikums par konfidencialitāti. *ECHA* tātad piekļuves prasītajai informācijai atteikumu nevarēja pamatot ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, lasot to kopā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

152 Proti, pirmkārt, pieņemot, ka ar *REACH* regulas 119. pantu ieviestā izpaušanas internetā kārtība ir izsmeļoša, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums, lasot to kopā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu, nav piemērojams attiecībā uz minētās regulas 119. pantā paredzēto informāciju un līdz ar to nevar pamatot atteikumu piekļūt informācijai, kas ietver deklarētāju nosaukumus un kontaktinformāciju.

153 Otrkārt, pieņemot, ka ar *REACH* regulas 119. pantu paredzētā kārtība principā pilnībā neizslēdz *REACH* regulas 118. pantā un Regulā Nr. 1049/2001 paredzēto kārtību par piekļuvi dokumentiem, tomēr *REACH* regulas 119. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēts, ka šajā lietā prasītā informācija ir jāpublisko internetā, izņemot, ja *ECHA* apmierina pieteikumu par konfidencialitāti. Līdz ar to, neesot šādam pieteikumam, *ECHA* jebkuras prasītās informācijas izpaušanas atteikumu nevar pamatot ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto juridisko prezumpciju, uzskatot, ka izpaušana apdraudētu attiecīgās personas komerciālo interešu aizsardzību. Proti, *REACH* regulas 118. pantā paredzētā juridiskā prezumpcija nevar pamatot, ka informācija principā netiek izpausta, ja specifiskākā tiesību normā, proti, *REACH* regulas 119. panta 2. punkta d) apakšpunktā, ir prasīts, lai šī informācija principā tiktu izpausta.

154 No tā izriet, ka nosacījumi atteikuma pamatam saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, lasot to kopā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta d) apakšpunktu, šajā lietā nav izpildīti, un nav jāizvērtē, vai un kādā mērā deklarētāju nosaukumu izpaušana patiešām varētu atklāt pastāvošo saikni starp ražotāju vai importētāju un to izplatītājiem vai pakārtotajiem lietotājiem.

b) Par otro daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu

155 Prasītāji apgalvo, ka *ECHA* esot nepamatoti izvirzījusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzēto tiesību piekļūt dokumentiem izņēmumu, lai atteiktu izpaust ražotāju vai importētāju nosaukumus.

156 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir jāpierāda, ka konkrētā piekļuve būtu varējusi konkrēti un faktiski apdraudēt ar šo izņēmumu aizsargāto interesi un ka šīs intereses apdraudējuma risks bija saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks (skat. Vispārējās tiesas spriedumu, 2008. gada 18. decembris, *Muñiz*/Komisija, T-144/05, Krājumā nav publicēts, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

157 Turklāt lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumam ir jābūt nopietnam, lai uz to attiektos Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums. Tas tā it īpaši ir tad, ja konkrēto dokumentu izpaušana būtiski skar lēmumu pieņemšanas procesu. Taču [apdraudējuma] nopietnības vērtējums ir atkarīgs no visiem lietas apstākļiem, tostarp no negatīvās ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procesu, uz ko norāda iestāde saistībā ar attiecīgo dokumentu izpaušanu (spriedums *Muñiz*/Komisija, minēts 156. punktā, 75. punkts).

158 *ECHA* apstrīdētajā lēmumā secināja, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi šajā lietā bija izpildīti. It īpaši *ECHA* norādīja, ka tā tobrīd atkārtoti vērtēja procedūru saistībā ar informācijas par vielām izpaušanu sabiedrībai saskaņā ar *REACH* regulas 119. panta 2. punktu un ka atkārtotais vērtējums tostarp attiecās uz informācijas izpaušanu par ražotāja, importētāja vai izplatītāja identitāti. *ECHA* precizēja, ka, ja tā nākotnē izlemtu publicēt šo personu identitāti attiecībā uz noteiktām vielu kategorijām, tai būtu jāpielāgo savas procedūras un jāizveido sava informātikas sistēma, un, tostarp attiecībā uz esošajām reģistrācijām, jāievieš iespēja ieinteresētajām personām iesniegt pieteikumu par konfidencialitāti attiecībā uz to identitāti. Tā piebilda, ka atļauja piekļūt prasītajai informācijai, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ne tikai radītu ārkārtīgi augstu darba slodzi, bet arī ļautu apiet ar *REACH* regulu paredzētās procedūras (skat. iepriekš 49.–51. punktu).

159 Pirmkārt, ir taisnība, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *ECHA* plānoja mainīt savu informācijas par deklarētāju identitāti izpaušanas praksi, lai to pielāgotu *REACH* regulas 119. panta 2. punkta prasībām, un ka šī informācija tādējādi bija *ECHA* lēmumu pieņemšanas procedūras priekšmets.

160 Otrkārt, lai noskaidrotu, vai izpaušana varēja nopietni apdraudēt šo lēmumu pieņemšanas procedūru, ir jānorāda, ka deklarētāju nosaukumi nav informācija, kas attiecas uz pašu šo procedūru, bet drīzāk tā ir informācija, uz kuru attiecas lēmums minētā procesa iznākumā. Piekļuve prasītajai informācijai nevarēja *ECHA* traucēt izvēlēties, kādus pasākumus veikt, lai ieviestu no *REACH* regulas 119. panta 2. punkta izrietošos pienākumus attiecībā uz informācijas izpaušanu internetā.

161 Turklāt, ciktāl *ECHA* apstrīdētajā lēmumā norādīja, ka piekļuves piešķiršana informācijai, kas prasīta, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tai esot izraisījusi ārkārtīgi lielu manuālā darba slodzi, pietiek konstatēt, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts ir vērsts tikai uz to, lai aizsargātu lēmumu pieņemšanas procedūru, nevis uz to, lai novērstu pārmērīgu iesaistīto iestāžu darba slodzi.

162 Tā tas ir arī attiecībā uz *ECHA* argumentu, saskaņā ar kuru piekļuve atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 prasītajai informācijai ļautu apiet *REACH* regulā paredzētās procedūras. Proti, apgalvotais šo procedūru apiešanas risks neattiecas uz lēmumu pieņemšanas procedūru, bet drīzāk uz iespējamām prasītās informācijas izpaušanas sekām. Taču Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais atteikuma pamats attiecas tikai uz lēmumu pieņemšanas procedūru.

163 No iepriekš minētā izriet, ka *ECHA* nav pierādījusi, ka prasītās informācijas izpaušana būtu nopietni apdraudējusi konkrēto lēmumu pieņemšanas procedūru. No tā izriet, ka otrā daļa saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu un līdz ar to ceturtais un piektais pamats, tā kā tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu, ir pamatoti, ciktāl šajā ziņā vēl pastāv lietas izspriešanas vajadzība.

164 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka apstrīdētajā lēmumā izvirzītais pamatojums nav pietiekams, lai pamatotu pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktā prasītās informācijas atteikumu, kā rezultātā apstrīdētais lēmums saistībā ar šo punktu ir jāatceļ, ciktāl tas attiecas uz informāciju, kas 2014. gada 23. aprīlī vēl nebija izpausta, un šajā ziņā nav jāizvērtē otrais un trešais pamats.

3. *Par otro, trešo, ceturto un piekto pamatu, no kuriem otrais attiecīgi ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpumu, trešais – ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ceturtais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, bet piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu*

a) Par trešo, ceturto un piekto pamatu, no kuriem trešais attiecīgi ir saistīts ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ceturtais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, bet piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas pārkāpumu

165 Prasītāji apgalvo, ka *ECHA* neesot varējusi tiesiski noraidīt pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, lasot to kopā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un ka *ECHA* neesot ievērojusi principu, saskaņā ar kuru jebkurš izņēmums tiesībām piekļūt vides informācijai saskaņā ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punktu un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu ir jāinterpretē šauri.

166 Šajā ziņā ir jāpārbauda, pirmkārt, vai *ECHA* bija pamats uzskatīt, ka precīzas konkrēto vielu tonnāžas izpaušana būtu apdraudējusi attiecīgo personu komerciālo interešu aizsardzību, un, otrkārt, vai sevišķas sabiedrības intereses būtu pamatojušas šīs informācijas izpaušanu.

Par apdraudējumu komerciālo interešu aizsardzībai

167 Prasītāji norāda, ka *ECHA* neesot ievērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu tādējādi, ka tā ir balstījusies uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunkta prezumpciju, lai atteiktu piekļuvi informācijai, uz kuru attiecas pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punkts, ciktāl minētā prezumpcija nepierāda, kādā ziņā fizisko vai juridisko personu, kuras reģistrējušas katru no attiecīgajām 356 vielām, komerciālās intereses tikušas apdraudētas.

168 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā un, it īpaši, tā 2. punktā paredzētā izņēmumu sistēma ir balstīta uz konkrētajā situācijā esošo pretējo interešu, proti, pirmkārt, interešu, kurām nāktu par labu attiecīgo dokumentu izpaušana, un, otrkārt, interešu, kuras šī izpaušana apdraudētu, līdzsvarošanu. Lēmums, kas pieņemts attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ir atkarīgs no jautājuma par to, kādām interesēm konkrētajā gadījumā ir dodama priekšroka (spriedums *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 42. punkts).

169 Otrkārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja, lai pamatotu piekļuves dokumentam atteikumu, principā nepietiek, ka uz šo dokumentu ir attiecināma Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā minēta rīcība vai interese, un attiecīgajai iestādei ir arī jāpaskaidro, kā piekļuve šiem dokumentiem varētu konkrēti un faktiski apdraudēt ar šajā pantā paredzēto izņēmumu aizsargātās intereses, tomēr šī iestāde principā šajā ziņā var pamatoties uz vispārīgiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, jo līdzīgi vispārīgi apsvērumi var tikt attiecināti uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (Tiesas spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, Krājums, 57. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, Krājums, 116. punkts; 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, Krājums, 72. punkts, un 2014. gada 27. februāris, Komisija/*Enbw Energie Baden-Württemberg*, C-365/12 P, Krājums, 64. un 65. punkts).

170 Tomēr šādā gadījumā attiecīgajai iestādei ir jāprecizē, uz kādiem vispārīgiem apsvērumiem tā balsta prezumpciju, ka šo dokumentu izpaušana apdraudētu intereses, kas aizsargātas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, un šādi rīkojoties tai nav jāveic konkrēts katra no šiem dokumentiem satura vērtējums (spriedums Padome/*Access Info Europe*, minēts 169. punktā, 73. punkts).

171 It īpaši prasība pārbaudīt, vai attiecīgā vispārējā prezumpcija patiešām ir piemērojama, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka iestādei ir individuāli jāpārbauda visi konkrētajā gadījumā pieprasītie dokumenti. Šāda prasība atņemtu šai vispārējai prezumpcijai tās lietderīgo iedarbību, proti, ļaut iestādei uz vispārēju piekļuves pieteikumu arī atbildēt vispārīgi (spriedums *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 68. punkts).

172 Tomēr ir jāuzsver, ka vispārēja prezumpcija neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz kādu dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, šī prezumpcija neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato šī dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam (skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 169. punktā, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

173 Treškārt, saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu "precīza[s] ražotas vai tirgū laistas vielas vai maisījuma tonnāža[s]" izpaušana principā tiek uzskatīta par tādu, kas apdraud attiecīgās personas komerciālo interešu aizsardzību.

174 Šajā lietā attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu *ECHA* apstrīdētā lēmuma 1. punkta b) apakšpunktā ir norādījusi, ka *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunkts ietverot vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru informācija par precīzu tonnāžu principā apdraud attiecīgās personas komerciālās intereses. Tā ir uzskatījusi, ka neviens pierādījums nav atspēkojis šo juridisko prezumpciju un ka izpaušana aizskartu deklarētāju komerciālās intereses. Minētā informācija padarītu publisku sabiedrību tirgus daļu attiecībā pret to konkurentiem. Turklāt tā ir apgalvojusi, ka šīs informācijas publicēšana varētu skart konkurences tiesību jomu (skat. iepriekš 53. punktu).

175 Ir jākonstatē, ka prasītāji ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu par precīzu ražoto vai tirgū laisto vielu tonnāžu lūdz *ECHA* informāciju, kuras izpaušana atbilstoši ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu ieviestajai prezumpcijai principā tiek uzskatīta par tādu, kas apdraud attiecīgās personas komerciālo interešu aizsardzību, kā rezultātā šī prezumpcija ir piemērojama šajā lietā.

176 Ciktāl prasītāji vienīgi apgalvo, ka, balstoties uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu, *ECHA* nav pierādījusi, kādā ziņā precīzas tonnāžas izpaušana apdraudētu personu, kuras reģistrējušas katru no attiecīgajām 356 vielām, komerciālās intereses, ar šiem apsvērumiem nevar tikt atspēkota šajā pantā paredzētā prezumpcija. Proti, kad ir piemērojama *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā juridiskā prezumpcija, attiecīgā iestāde var uzskatīt, ka izpaušana apdraudētu konkrētās personas komerciālo interešu aizsardzību, un tai nav jāveic katra dokumenta, kura izpaušana ir prasīta, satura konkrēts vērtējums. Šīs juridiskās prezumpcijas dēļ un neesot konkrētiem elementiem, kas varētu likt to apšaubīt, *ECHA* nebija jāpierāda, kādā ziņā precīzas tonnāžas izpaušana būtu apdraudējusi attiecīgo personu komerciālās intereses.

177 Šo secinājumu neatspēko tas, ka prasītajai pārbaudei, izskatot pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, principā ir jābūt konkrētai un individuālai. Kā izriet no iepriekš 169. punktā minētās judikatūras, šim principam faktiski ir izņēmumi, tostarp, ja pastāv vispārēja prezumpcija, saskaņā ar kuru konkrētā dokumenta izpaušana apdraudētu kādu no interesēm, kas aizsargātas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem. Tā tas ir vēl jo vairāk, kad, kā tas ir šajā lietā, šāda prezumpcija ir tieši paredzēta tiesību normā, proti, *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

178 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāsecina, ka saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktu, lasot to kopā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, *ECHA* varēja tiesiski uzskatīt, ka precīzas reģistrēto vielu tonnāžas izpaušana būtu apdraudējusi attiecīgo personu komerciālās intereses. Secīgi ir jānoskaidro, vai sevišķu sabiedrības interešu esamība tomēr nebūtu pamatojusi minēto izpaušanu.

Par sevišķu sabiedrības interešu, kas pamato izpaušanu, esamību

179 Prasītāji norāda, ka *ECHA* nevarot atteikt piekļuvi informācijai, lai aizsargātu intereses, kas aptvertas ar kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētajiem izņēmumiem, pirmkārt, nepārbaudot sevišķu sabiedrības interešu, kas pamato minētā dokumenta izpaušanu, neesamību un, otrkārt, nelīdzsvarojot dažādas iesaistītās intereses, ko *ECHA* apstrīdētajā lēmumā neesot izdarījusi.

180 It īpaši prasītāji apgalvo, ka pieteikums par piekļuvi informācijai attiecoties uz vides informāciju un emisijām vidē un ka tādējādi pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, lai prasītie dati tiktu izpausti saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu. Turklāt tie pārmet *ECHA*, ka tā esot pārkāpusi Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punktu un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu, kurā to ieskatā paredzēts, ka ikviens izņēmums tiesībām piekļūt vides informācijai ir jāinterpretē šauri.

181 Šajā lietā *ECHA* apstrīdētajā lēmumā ir apgalvojusi, ka tā nav saskatījusi nekādas sevišķas sabiedrības intereses, kas ļautu pamatot prasītās informācijas izpaušanu. Tā ir precizējusi, ka tā ir ņēmusi vērā, ka pieteikumu pamato "vēlme veicināt reglamentējošus pasākumus attiecībā uz ķīmiskām vielām, kuras var tikt identificētas kā īpaši bīstamas vielas". Tā ir piebildusi, ka "likumdevējs tomēr ar *REACH* regulu ir sniedzis rīkus, kas ļauj identificēt un pārvaldīt risku, ko izraisa šādas vielas, galvenokārt – atļaujas procedūru, kas paredz plašu apspriešanos ar sabiedrību" (skat. iepriekš 54. punktu).

182 Lai izvērtētu prasītāju argumentāciju, pat pieņemot, ka konkrētā informācija ir uzskatāma par vides informāciju, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai tā būtu pietiekama, lai secinātu par sevišķu sabiedrības interešu esamību šīs informācijas izpaušanā. Otrkārt, ir svarīgi analizēt jautājumu, vai prasītajai informācijai ir saistība ar emisijām vidē tādējādi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu varētu tikt uzskatīts, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses tās izpaušanā. Treškārt un visbeidzot, ir jāpārbauda, vai prasītāji šajā lietā varēja pamatoti apgalvot, ka *ECHA* nav līdzsvarojusi dažādās iesaistītās intereses.

– Par sevišķu sabiedrības interešu esamību pieteikumu par piekļuvi vides informācijai gadījumā

183 Pirmkārt, ir svarīgi pārbaudīt, vai no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrā teikuma izriet, ka vienmēr pastāv sevišķas sabiedrības intereses, lai tiktu izpausta vides informācija.

184 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta pēdējo daļu pamatus, kas ļauj noraidīt pieteikumu par piekļuvi vides informācijai "interpretē sašaurināti [šauri], ņemot vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgtās informācijas izpaušanu, kā arī to, vai lūgtā informācija attiecas uz izmešiem vidē".

185 Šo principu apstiprina Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 15. apsvēruma otrais teikums, saskaņā ar kuru "attiecībā uz pieeju vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē šauri, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē".

186 Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka "attiecībā uz pārējiem Regulas [Nr. 1049/2001] 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem noraidījuma pamatojumus [pamatus] interpretē sašaurināti [šauri], ņemot vērā sabiedrības intereses informācijas izpaušanā un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē". No šī 6. panta 1. punkta formulējuma un struktūras izriet, ka "pārējie izņēmumi" šī punkta otrā teikuma izpratnē neietver komerciālo interešu aizsardzību, ko *ECHA* izvirzījusi kā pamatu, lai noraidītu pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu (skat. iepriekš 37. un 53. punktu).

187 Proti, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir ietverta norma par izņēmumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā. Tā paša 1. punkta otrajā teikumā ir minēti ne tikai "pārējie izņēmumi", bet arī "pārējie Regulas [Nr. 1049/2001] 4. pantā paredzētie izņēmumi". Tātad šī tiesību norma attiecas uz izņēmumiem, kas ietverti šī 4. panta 1. punktā, 2. punkta otrajā ievilkumā, kā arī 3. un 5. punktā (spriedums *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 83. punkts). Ņemot vērā, ka komerciālo interešu aizsardzībai ir piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums, kas ir aptverts ar Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu, tā nav ietverta šī 6. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētajā jēdzienā "pārējie izņēmumi".

188 Šajā lietā vispirms ir jākonstatē, ka saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētā izņēmuma piemērošanu, tostarp attiecībā uz komerciālo interešu aizsardzību, prasītāji nevar lietderīgi atsaukties uz Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otro teikumu. Proti, pirmām kārtām, šī punkta otrajā teikumā ir vienīgi paredzēts pienākums šauri interpretēt pārējos

izņēmumus, kas nav minēti Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, proti, pārējos izņēmumus, kas nav paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā" (skat. iepriekš 187. punktā minēto judikatūru).

189 Otrām kārtām, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrajā teikumā ir minētas vienīgi "sabiedrības intereses", lai informācija tiktu izpausta, nevis "sevišķas" sabiedrības intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta *in fine* izpratnē (spriedums *LPN*/Komisija, minēts 119. punktā, 136. punkts). No Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrā teikuma tātad neizriet, ka vienmēr pastāv sevišķas sabiedrības intereses, lai vides informācija tiktu izpausta.

190 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka 356 vielas, attiecībā uz kurām ir iesniegts pieteikums par piekļuvi informācijai, esot īpaši bīstamas ķīmiskās vielas. Tie uzskata, ka sabiedrībai ir leģitīmi zināt, ka Savienības tirgū ir simtiem tūkstošu tonnu vielu, kam var būt negatīva ietekme uz cilvēka veselību un vidi un ko darba ņēmēji un darbinieki izmanto patēriņa precēs. Atzīt pilsoņu tiesības gūt padziļinātas zināšanas par bīstamo vielu tirgū apjomu ļautu īstenot lielāku spiedienu, lai veicinātu šo vielu aizstāšanu ar citiem drošākiem risinājumiem.

191 Ir jānorāda, ka iespējai pilsoņiem iegūt atbilstošu vides informāciju un viņu patiesai iespējai līdzdarboties lēmumu pieņemšanas vides jomā procesā ir būtiska nozīme demokrātiskā sabiedrībā. Proti, kā norādīts Orhūsas konvencijas preambulā, plašākas iespējas iegūt informāciju un aktīvāka sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā uzlabo lēmumu kvalitāti un sekmē to ieviešanu, veido sabiedrības izpratni par vides jautājumiem, dod iespēju tai izteikt savas bažas un ļauj valsts iestādēm šādām bažām pievērst atbilstošu uzmanību (spriedums *ClientEarth*/Komisija, minēts 130. punktā, 105. punkts).

192 Sabiedrības tiesības iegūt šo informāciju ir pārskatāmības principa izpausme, kas tiek īstenota ar visām Regulas Nr. 1049/2001 normām, kā tas izriet no minētās regulas preambulas 2. apsvēruma, saskaņā ar kuru pārskatāmība ļauj nodrošināt pilsoņu labāku iesaistīšanu lēmumu pieņemšanā, kā arī garantēt pārvaldes sistēmas lielāku leģitimitāti, efektivitāti un atbildību attiecībā uz pilsoņiem, kā arī veicina demokrātijas principa nostiprināšanu (Vispārējās tiesas spriedums, 2007. gada 12. septembris, *API* /Komisija, T-36/04, Krājums, II-3201. lpp., 96. punkts).

193 Lai gan ir taisnība, ka sevišķas sabiedrības intereses, kas var pamatot dokumenta publiskošanu, nav obligāti jānošķir no Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajiem principiem (spriedums *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 92. punkts), tomēr no judikatūras izriet, ka ar vispārīgiem apsvērumiem vien nevar tikt pierādīts, ka pārskatāmības principam piemīt kāda sevišķa nozīme, kas varētu prevalēt pār iemesliem, kuri pamato atteikumu publiskot attiecīgos dokumentus, un ka pieteikuma iesniedzējam ir konkrēti jānorāda apstākļi, no kuriem izriet sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu (šajā ziņā skat. spriedumu *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 93. un 94. punkts un tajos minētā judikatūra).

194 Šajā lietā no iepriekš 190. punktā rezumētās prasītāju argumentācijas izriet, ka tie būtībā vienīgi apgalvo, ka tas, ka prasītā informācija ir vides informācija attiecībā uz bīstamām vielām, pamato pastiprinātu pārskatāmību un sabiedrības piekļuvi informācijai, lai ļautu sabiedrības labāku iesaistīšanos lēmumu pieņemšanā un tādējādi dotu ieguldījumu riska attiecībā uz veselību un vidi samazināšanā. To darot, prasītāji tikai vispārīgi atsaucas uz Regulas Nr. 1367/2006 pamatā esošajiem principiem, lasot to kopā ar Regulu Nr. 1049/2001, nenorādot nevienu argumentu, ar ko varētu tikt pierādīts, ka attiecībā uz precīzu vielu tonnāžu atsaucei uz šiem pašiem principiem, ņemot vērā šīs lietas specifiskos apstākļus, piemīt sevišķa nozīme. Kā izriet no iepriekš 193. punktā minētās judikatūras, vispārēji apsvērumi nevar likt konstatēt, ka pārskatāmības principam konkrētā gadījumā ir sevišķa nozīme, kas prevalē pār iemesliem, kuri pamato atteikumu publiskot prasītos dokumentus.

195 Turklāt prasītāji arī neprecizē iemeslus, kuru dēļ ir jāpublisko precīza konkrēto vielu tonnāža un kādēļ kopējā tonnāžas diapazona, kurā kāda viela tikusi reģistrēta, publiskošana, kā paredzēts *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktā, nav pietiekama, lai apmierinātu sabiedrības intereses attiecībā uz izpaušanu.

196 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka sevišķas sabiedrības intereses attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktā prasītās informācijas izpaušanu neizriet no tā vien, ka konkrētā informācija ir uzskatāma par vides informāciju, pat pieņemot, ka tas tiek atbilstoši konstatēts.

– Par informācijas, kas saistīta ar emisijām vidē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta izpratnē, jēdzienu

197 Prasītāji apgalvo, ka informācija par precīzu tirgū laistās vielas tonnāžu esot informācija, kas attiecoties uz emisijām vidē. Līdz ar to saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 6. pantu pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, lai šī informācija tiktu uzskatīta par tādu, kas jāizpauž.

198 Prasītāji arī atsaucas uz Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta d) apakšpunktu, kurā ir paredzēta, pirmkārt, iespēja noraidīt pieteikumu par piekļuvi vides informācijai gadījumā, ja šīs informācijas izpaušanai būtu nelabvēlīga ietekme uz "komercnoslēpumu vai rūpniecisku noslēpumu, ja šāda noslēpuma aizsardzība paredzēta tiesību aktos, lai aizsargātu likumīgās ekonomiskās intereses", un, otrkārt, norādīts, ka "šādos gadījumos ir jāizpauž informācija par emisijām, kurām ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību".

199 Pirmām kārtām, attiecībā uz informācijas, kas saistīta ar emisijām vidē, izpaušanu ir jāatgādina, ka ar Regulu Nr. 1367/2006 Regula Nr. 1049/2001 ir papildināta ar speciālām normām attiecībā uz piekļuves pieteikumiem saistībā ar vides informāciju (spriedums *LPN* un Somija/Komisija, minēts 145. punktā, 79. punkts).

200 It īpaši Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir paredzēta juridiska prezumpcija, atbilstoši kurai informācijas izpaušanai ir sevišķu sabiedrības interešu raksturs tad, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, izņemot, ja šī informācija attiecas uz izmeklēšanu, tostarp izmeklēšanu par iespējamiem Savienības tiesību pārkāpumiem (šajā ziņā skat. spriedumu *LPN* /Komisija, minēts 119. punktā, 108. punkts).

201 Secīgi Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir prasīts, lai attiecīgā iestāde, kurā iesniegts pieteikums par piekļuvi dokumentam, to izpaustu, kad prasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, pat ja šāda izpaušana var apdraudēt konkrētas fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē.

202 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, ja iestādes vēlas noraidīt pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz izņēmumu, tām šis izņēmums ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (skat. Tiesas spriedumu, 2001. gada 21. jūlijs, Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, C-506/08 P, Krājums, I-6237. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra), lai neradītu vispārējā principa, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, nepiemērojamību (Vispārējās tiesas spriedums, 2011. gada 24. maijs, *NLG*/Komisija, T-109/05 un T-444/05, Krājums, II-2479. lpp., 123. punkts).

203 Ņemot vērā, ka, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, tad šāda izpaušana ir sabiedrības interesēs, kas ir pārākas par ar izņēmumu aizsargātajām interesēm, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir pieļauta praktiska minētā vispārējā principa īstenošana.

204 Otrkārt, attiecībā uz emisiju vidē definīciju ir svarīgi norādīt, ka "emisiju vidē" jēdziens nav definēts ne Orhūsas konvencijā, ne Regulā Nr. 1367/2006.

205 Tomēr, lai gan Regulā Nr. 1367/2006 nav ietverta skaidra emisiju vidē jēdziena definīcija, šīs regulas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) ievilkumā saistībā ar vides informācijas jēdziena definīciju ir minēta "emisija, izplūde un cita veida novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt i) apakšpunktā minētos vides elementus". Šis "i) apakšpunkts" attiecas uz "vides elementu stāvokli", nevis uz "cilvēku veselības stāvokli un drošību", kas savukārt ir minētās normas "vi) apakšpunkta" priekšmets.

206 Pat ja Regulas Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā principā ir definēts vides informācijas jēdziens, tomēr, ņemot vērā šīs normas "ii) apakšpunkta" formulējumu, var vienīgi secināt, ka par emisijām var tikt uzskatīta vienīgi novadīšana vidē, kas ietekmē vai var ietekmēt vides elementus.

207 Turklāt ir jānorāda, ka Orhūsas konvencijas piemērošanas rokasgrāmatas redakcijā, kas publicēta 2000. gadā, ir norāde uz emisiju jēdzienu, kāds tas izriet no Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (OV L 257, 26. lpp.), kuras 2. panta 5. punktā emisija ir definēta kā tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē, ņemot vērā, ka iekārta ir stacionāra vienība, kurā it īpaši tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā.

208 Šajā lietā, neesot vajadzībai izspriest jautājumu par to, vai emisijas vidē definīcija – kas izriet no piemērošanas rokasgrāmatas un ar kuru ir domāta novadīšana no kādas iekārtas – var tikt izmantota, lai interpretētu Regulu Nr. 1367/2006, ir jākonstatē, ka katrā ziņā kādas vielas ražošana vai laišana tirgū vien nevar tikt uzskatīta par šādas vielas novadīšanu vidē, kā rezultātā informācija par ražoto vai tirgū laisto tonnāžu vairs nevar tikt uzskatīta par informāciju, kas attiecas uz emisiju vidē.

209 Pirmkārt, ir jānorāda, ka šis secinājums nevar tikt apšaubīts ar prasītāju argumentāciju, saskaņā ar kuru tirgū laista viela noteikti nonāk saskarsmē ar vidi un cilvēkiem, kā rezultātā laišana tirgū jau esot uzskatāma par emisiju vidē.

210 Vispirms ir jāatgādina, kā izriet no iepriekš 205. un 206. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, ka mijiedarbība ar cilvēku veselību vai drošību nav pietiekama, lai secinātu emisijas vidē esamību, un ka šāda emisija nozīmē novadīšanu vidē, kurai ir vai kurai var būt sekas uz vides elementiem.

211 Ciktāl prasītāji apgalvo, ka, tiklīdz kāda viela ir laista tirgū, tā vairs nav uzņēmuma kontrolē un var tikt novadīta vidē, un tai var būt sekas uz tās elementiem, ir jānorāda, ka ar emisijas jēdzienu domātajai novadīšanai vidē ir jābūt reālai, nevis tikai iespējamai. Abstrakts risks par vielas emisiju pastāv no tās ražošanas brīža. Protams, nav izslēgts, ka risks palielinās ar vielas laišanu tirgū. Tomēr ne kādas vielas ražošana, ne laišana tirgū nenozīmē jau šīs vielas emisiju vidē. Vienīgi risks, ka kāda viela varētu tikt novadīta vidē, nepamato ražotās vai tirgū laistās vielas tonnāžas uzskatīšanu par informāciju saistībā ar emisijām vidē.

212 Visbeidzot, ir jānorāda, ka ir vielas, proti, starpprodukti *REACH* regulas 3. panta 15. punkta izpratnē (skat. iepriekš 17. punktu), kuras, ja tās tiek izmantotas tām paredzētajā nolūkā, netiek novadītas vidē.

213 Lai gan visas vielas, kas nav starpprodukti, var tikt novadītas vidē kādā to dzīves cikla brīdī, tas tomēr nenozīmē, ka šo vielu saražotā un tirgū laistā tonnāža varētu tikt uzskatīta par informāciju, kas attiecas uz novadīšanu vidē, kam ir vai var būt sekas uz vides elementiem (skat. iepriekš 206. punktu).

214 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktā prasītā informācija nevar tikt uzskatīta par tādu, kas attiecas uz emisijām vidē. Līdz ar to no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma piemērošanas šajā lietā nevar izrietēt sevišķu sabiedrības interešu esamība.

– Par šajā lietā iesaistīto dažādo interešu līdzsvarošanu

215 Prasītāji apgalvo, ka *ECHA* neesot ievērojusi pienākumu līdzsvarot sabiedrības intereses, kas tiek īstenotas ar vides informācijas izpaušanu, un iesaistīto sabiedrību komerciālās intereses, kas tiek īstenotas ar izpaušanas atteikumu, atsaucoties uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto juridisko prezumpciju, saskaņā ar kuru precīzas tonnāžas izpaušana apdraud komerciālo interešu aizsardzību.

216 Šim argumentam nevar piekrist.

217 Proti, kā izklāstīts iepriekš 178. punktā, *ECHA*, pamatojoties uz minēto juridisko prezumpciju, varēja tiesiski pieņemt, ka prasītās informācijas izpaušana būtu apdraudējusi konkrēto sabiedrību komerciālo interešu aizsardzību, neveicot konkrētu katras informācijas vērtējumu. Turpinājumā tā atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam *in fine* pārbaudīja, vai konkrētajā gadījumā sevišķas sabiedrības intereses pamato izpaušanu. Galu galā, tā, balstoties uz pietiekami detalizētu pamatojumu, lai varētu saprast tās argumentāciju, pamatoti secināja, ka šādas sevišķas sabiedrības intereses nepastāv.

218 Šajos apstākļos ir jānoraida prasītāju iebildums saistībā ar to, ka *ECHA* neesot ņēmusi vērā sabiedrības intereses vai sevišķas sabiedrības intereses, lai tiktu izpausta konkrētā vides informācija, un neesot pareizi līdzsvarojusi atšķirīgās intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta *in fine* izpratnē.

219 Prasītāji arī nav pierādījuši, ka *ECHA* nav ievērojusi principu, saskaņā ar kuru izņēmumi tiesībām uz piekļuvi vides informācijai ir jāinterpretē šauri. Proti, pieteikuma par piekļuvi informācijai noraidīšana, kas balstīta uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto juridisko prezumpciju un uz sevišķu sabiedrības interešu, kas pamatotu prasītās informācijas izpaušanu, neesamību, neļauj secināt, ka izņēmums tiesībām uz piekļuvi informācijai nav ticis piemērots šauri.

220 No minētā izriet, ka ceturtais un piektais pamats, kā arī trešais pamats, ciktāl tas ir saistīts ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ir jānoraida kā nepamatoti, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu.

b) Par otro pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpumu

Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu

221 Prasītāji norāda, ka *ECHA*, pārkāpjot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu, neesot izpildījusi savu pienākumu apspriesties ar trešajām personām.

222 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu trešo personu izdotu dokumentu gadījumā iestādēm ir ar tām jāapspriežas, lai noskaidrotu, vai ir jāpiemēro šīs pašas regulas 4. panta 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja vien nav skaidrs, vai šo dokumentu drīkst vai nedrīkst izpaust. No tā izriet, ka iestādēm nav jāapspriežas ar attiecīgo trešo personu, ja ir skaidri redzams, vai dokuments ir vai nav izpaužams. Visos citos gadījumos iestādēm ir jāapspriežas ar attiecīgo trešo personu. Līdz ar to apspriešanās ar attiecīgo trešo personu vispārīgi ir priekšnosacījums Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. un 2. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanas noteikšanai trešo personu izdotajiem dokumentiem (Vispārējās tiesas spriedumi, 2004. gada 30. novembris, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds*/Komisija, T-168/02, Krājums, II-4135. lpp., 55. punkts; 2008. gada 30. janvāris, *Terezakis*/Komisija, T-380/04, Krājumā nav publicēts, 54. punkts, un 2012. gada 3. oktobris, *Jurašinović* /Padome, T-63/10, Krājums, 83. punkts).

223 Ir arī jāatgādina, ka iestādei nav saistoša Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktā paredzētā apspriešanās ar trešajām personām, kas nav dalībvalstis, tomēr tai ir jāļauj šai iestādei izvērtēt, vai ir piemērojams šī panta 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums (spriedums *Jurašinović*/Padome, minēts 222. punktā, 87. punkts).

224 Attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu *ECHA*, atsakot precīzas tonnāžas izpaušanu, pamatojoties uz to, ka tā būtu apdraudējusi iesaistīto personu komerciālo interešu aizsardzību, ir piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu. Lai gan netiek apstrīdēts, ka *ECHA* nav apspriedusies ar konkrētajām sabiedrībām, pirms tā lēmusi par pieteikumu, no iepriekš 222. punktā minētās judikatūras izriet, ka apspriešanās ar trešajām personām neesamība ir saderīga ar Regulu Nr. 1049/2001, ja kāds no minētajā regulā paredzētajiem izņēmumiem ir skaidri piemērojams attiecībā uz konkrētajiem dokumentiem.

225 Šajā lietā iepriekš 178. punktā jau ir konstatēts, ka *ECHA*, tostarp balstoties uz *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto juridisko prezumpciju, ir pamatoti uzskatījusi, ka precīza konkrēto vielu tonnāžas izpaušana būtu apdraudējusi konkrēto sabiedrību komerciālo interešu aizsardzību, un ka, neesot sevišķām sabiedrības interesēm, kas pamato izpaušanu, bija jāatsaka piekļuve prasītajai informācijai. Līdz ar to ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums ir tieši piemērojams konkrētajai informācijai, kā rezultātā nebija jāapspriežas ar trešajām personām.

226 Prasītāji nevar apšaubīt šo secinājumu, atsaucoties uz Tiesas 2010. gada 16. decembra spriedumu *Stichting Natuur en Milieu* u.c. (C-266/09, Krājums, I-13119. lpp.). Minētajā spriedumā Tiesa tostarp sprieda par Direktīvas 2003/4 4. panta interpretāciju par atkāpēm no piekļuves tiesībām. Ir taisnība, ka saskaņā ar minētā sprieduma rezolutīvās daļas 3) punktu Direktīvas 2003/4 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā prasītā sabiedrības ieguvuma vides informācijas izpaušanas gadījumā un īpašā ieguvuma izpaušanas atteikuma gadījumā līdzsvarošana ir jāveic katrā atsevišķajā kompetento iestāžu izskatāmajā gadījumā pat tad, ja valsts likumdevējs vispārīgā tiesību normā ir noteicis kritērijus, kas ļauj atvieglot šo esošā ieguvuma salīdzinošo novērtēšanu. Tiesa tomēr nav nospriedusi, ka Savienības iestādes nevar ņemt vērā juridisku prezumpciju, kāda tā paredzēta *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un ka tām ir jāapspriežas ar trešajām personām pat gadījumā, ja ir skaidrs, ka kāds dokuments ir vai nav jāizpauž, neraugoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta formulējumu.

227 No iepriekš minētās analīzes izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu

228 Pirmkārt, prasītāji apgalvo, ka *ECHA*, pārkāpjot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu, neesot izpildījusi savu pienākumu pārbaudīt iespēju piešķirt daļēju piekļuvi informācijai saistībā ar precīzu katra deklarētāja tirgū laisto tonnāžu.

229 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta formulējuma izriet, ka, ja viens vai vairāki piekļuves tiesību izņēmumi attiecas uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko. Turklāt samērīguma princips prasa, lai atkāpes nepārsniegtu to, kas ir piemērots un vajadzīgs vēlamā mērķa sasniegšanai (Tiesas spriedums, 2001. gada 6. decembris, Padome/*Hautala*, C-353/99 P, Krājums, I-9565. lpp., 28. punkts, un Vispārējās tiesas spriedums, 2013. gada 19. marts, *In 't Veld* /Komisija, T-301/10, Krājums, 200. punkts).

230 Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts nozīmē, ka ir jāveic konkrēta un individuāla katra dokumenta satura pārbaude. Proti, tikai šāda pārbaude ļauj iestādei novērtēt iespēju ļaut pieteicējam daļēji iepazīties ar dokumentiem. Pārbaude, kas veikta saistībā ar kategoriju, nevis konkrēto šajos dokumentos ietverto informāciju, principā nav pietiekama, jo iestādes

veicamajai pārbaudei ir jāļauj konkrēti izvērtēt, vai izvirzītais izņēmums patiešām ir piemērojams visai minētajos dokumentos ietvertajai informācijai (šajā ziņā skat. spriedumu *Franchet* un *Byk*/Komisija, minēts 146. punktā, 117. punkts un tajā minētā judikatūra).

231 Tādējādi, kā izriet no iepriekš 169. punktā minētās judikatūras, tomēr pastāv izņēmumi no principa, saskaņā ar kuru prasītajai pārbaudei pieteikuma par piekļuvi dokumentiem apstrādei ir jābūt konkrētai un individuālai, tostarp, ja pastāv juridiska prezumpcija, saskaņā ar kuru konkrētā dokumenta izpaušana apdraudētu kādu no interesēm, kas aizsargātas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem. Turklāt iepriekš 177. punktā jau ir izklāstīts, ka tas tā vēl jo vairāk ir tad, ja šāda prezumpcija ir tieši paredzēta kādā tiesību normā, proti, šajā lietā – *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

232 Ciktāl prasītāji apgalvo, ka *ECHA* pēc katra atsevišķa gadījuma vērtējuma neesot ņēmusi vērā iespēju izpaust informāciju par atsevišķu vielu tonnāžu, ir jānorāda, ka *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētā juridiskā prezumpcija, saskaņā ar kuru precīzas tonnāžas izpaušana apdraud konkrēto personu komerciālo interešu aizsardzību, attiecas uz visām konkrētajām vielām un ka prasītāji ne attiecībā uz visām šīm vielām, ne arī attiecībā uz atsevišķām vielām nav snieguši pierādījumus, kas varētu ļaut apšaubīt šo juridisko prezumpciju. Prasītāji arī nav pierādījuši sevišķu sabiedrības interešu esamību, kas pamatotu prasītās informācijas izpaušanu vismaz attiecībā uz daļu no vielām. Tādējādi *ECHA* nebija pienākuma veikt katra gadījuma atsevišķi pārbaudi un tā varēja konstatēt, ka uz informāciju par precīzu visu vielu tonnāžu attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums.

233 Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka *ECHA* savā replikā esot pārkāpusi samērīguma principu, jo tā neesot ņēmusi vērā iespēju izpaust informāciju par atsevišķu vielu tonnāžu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu.

234 *ECHA* norāda, ka prasītāji tādējādi izvirzot jaunu pamatu, kas esot nepieņemams vai vismaz nepamatots.

235 Vispirms attiecībā uz *ECHA* izvirzīto jautājumu par pieņemamību ir jāatgādina, ka saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 48. panta 2. punkta normām pieteikumā par lietas ierosināšanu ir jāietver strīda priekšmets un izvirzīto pamatu kopsavilkums un tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi tiesvedības laikā. Tomēr pamats, kas tieši vai netieši papildina iepriekš pieteikumā par lietas ierosināšanu izvirzītu pamatu un kam ar to ir cieša saikne, ir jāatzīst par pieņemamu. Analoģisks risinājums ir jāpiemēro iebildumam, kas izvirzīts kāda pamata atbalstam (spriedums *In 't Veld*/Komisija, minēts 229. punktā, 97. punkts).

236 Kā izriet no iepriekš 229. punktā minētās judikatūras, attiecīgajai iestādei, piemērojot atkāpes tiesībām uz piekļuvi dokumentiem, ir jāievēro samērīguma princips. It īpaši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts tiecas sekmēt šī principa ievērošanu, atļaujot daļēju izpaušanu, ja izņēmums tiesībām uz piekļuvi attiecas tikai uz kādu no pieprasītā dokumenta daļām, lai nepārsniegtu robežas tam, kas ir piemērots un vajadzīgs, lai sasniegtu vēlamo mērķi. Šajā kontekstā prasītāju izdarītā atsauce uz samērīguma principu nav uzskatāma par jaunu pamatu, bet iebildumu, ar kuru ir precizēts pamats saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu. Prasītāji būtībā norāda, ka, pārkāpjot šo tiesību normu, *ECHA* vienlaikus esot pārkāpusi samērīguma principu.

237 Līdz ar to iebildums, ar kuru tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, ir jānoraida.

238 Turpinot attiecībā uz lietas būtību tomēr ir jākonstatē, ka šis iebildums nav pamatots, jo *ECHA* nav pārkāpusi samērīguma principa prasības, pēc katra atsevišķa gadījuma vērtējuma nepiešķirot piekļuvi daļai no prasītās informācijas.

239 Iepriekš 232. punktā jau ir izklāstīts, ka, ņemot vērā *REACH* regulas 118. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto juridisko prezumpciju, šāds katra atsevišķa gadījuma vērtējums nebija nepieciešams. Šī tiesību norma nepārsniedz robežas tam, kas piemērots un nepieciešams vēlamā mērķa sasniegšanai, proti, – komerciālo interešu aizsardzībai.

240 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka šī juridiskā prezumpcija katrā ziņā neliedz piekļuvi prasītajai informācijai, bet ka attiecīgā gadījumā ir iespēja izvirzīt apstākļus, kas var likt izslēgt šo prezumpciju vai arī pierādīt sevišķu sabiedrības interešu esamību, kas pamatotu prasītās informācijas izpaušanu pilnībā vai daļēji (skat. pēc analoģijas iepriekš 172. punktā minēto judikatūru). Turklāt atbilstoši *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktam *ECHA* katrā ziņā ir pienākums publiskot kopējo tonnāžas, kādā viela tikusi reģistrēta, diapazonu. Tādējādi *REACH* regula noteiktā mērā ļauj piekļūt informācijai par vielas tonnāžu, pat ja tās precīzs apjoms nav izpausts.

241 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrā pamata otrā daļa un līdz ar to minētais pamats, ciktāl tas attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu, ir jānoraida pilnībā.

242 No tā izriet, ka prasība nav pamatota, ciktāl tā attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punkta noraidīšanu.

4. *Par otro un trešo pamatu, no kuriem attiecīgi otrais ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu, bet trešais – ar Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu*

a) Par otro pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu

243 Prasītāji apgalvo, ka *ECHA* neesot izpildījusi savus no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta izrietošos pienākumus.

244 Konkrētāk, prasītāji uzskata, ka *ECHA* esot bijis jāapspriežas ar deklarētājiem, kuri iesnieguši pieteikumu par konfidencialitāti, lai netiktu izpausts kopējais tonnāžas diapazons. Tie piebilst, ka attiecībā uz pārējiem deklarētājiem šī apspriešanās neesot bijusi nepieciešama, jo bija skaidrs, ka nepastāvēja nekāds pamats atteikt piekļuvi prasītajai informācijai.

245 *ECHA* apgalvo, ka apspriešanās ar trešajām personām neesot bijusi nepieciešama, jo tai nebija pienākuma apspriesties ar trešajām personām par informāciju, kuras nebija tās rīcībā. Turklāt, pat ja tai būtu šī informācija, uz to attiektos tikai specifiskas *REACH* regulas 119. pantā paredzētās normas attiecībā uz izpaušanu internetā.

246 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktu informācija par kopējo tonnāžas diapazonu tiek publicēta internetā, izņemot, ja ir iesniegts pieteikums par konfidencialitāti, kuru *ECHA* atzinusi par pamatotu.

247 Otrkārt, ir jānorāda, ka Regula Nr. 1049/2001 atbilstoši tās 2. panta 3. punktam attiecas "uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā", un ka saskaņā ar *REACH* regulas 118. panta 1. punktu "[*ECHA*] rīcībā esošajiem dokumentiem piemēro Regulu [..] Nr. 1049/2001". No tā izriet, ka tiesības uz piekļuvi iestāžu dokumentiem Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punkta izpratnē attiecas tikai uz dokumentiem, kuri pastāv un ir attiecīgās iestādes rīcībā (spriedums *Strack*/Komisija, minēts 105. punktā, 38. punkts).

248 Šajā lietā *ChemSec* pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktā – gadījumā, ja piekļuve ar informācijas pieprasījuma 2) punktu aptvertajai informācijai, proti, precīzai šo vielu tonnāžai, nebūtu iespējama, – lūdza piekļuvi informācijai par kopējo tonnāžas diapazonu, kurā reģistrētas konkrētās 356 vielas (skat. iepriekš 35. punktu).

249 Apstrīdētā lēmuma 1. punkta c) apakšpunktā *ECHA* apgalvoja, ka "prasītais dokuments nav ietverts tās datu bāzēs vai dokumentu krājumos" un ka ar Regulu Nr. 1049/2001 nav noteikts pienākums sagatavot dokumentus, lai atbildētu uz pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem. Lai pieteicējam varētu nodot šādu dokumentu, pieņemot, ka reģistrācijas pieteikumi patiešām ir iesniegti par katru no konkrētajām vielām, tai būtu jāapkopo informācija, kas ietverta reģistrācijas dokumentu krājumos un jāaprēķina kopējais konkrēto vielu tonnāžas diapazons. Tā precizēja, ka tā tas esot arī attiecībā uz piekļuvi precīzam kumulatīvam tonnāžas diapazonam attiecībā uz katru no pieteikumā norādītajām vielām gadījumā, ja tas būtu jāinterpretē šādi. *ECHA* tomēr piebilda, ka tā esot likusi apkopot iesniegto informāciju par tonnāžas diapazonu no atsevišķiem dokumentu krājumiem par pieteikumā uzskaitītajām vielām. Tā savai vēstulei pievienoja tabulu, kurā ietverta šāda informācija, vienlaikus precizējot, ka "izmantotā metodoloģija, lai noteiktu kopējo tonnāžas diapazonu, ir [..] izstrādes procesā" un ka tā "tātad nevar nodrošināt šīs manuāli apstrādātās informācijas precizitāti".

250 Prasītāji norāda, ka tie neesot saņēmuši prasīto informāciju, ciktāl to pieteikums attiecās uz tonnāžas diapazonu attiecībā uz katru deklarētāju, nevis apkopotiem datiem. Tie piebilst, ka *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktā esot prasīts, ka *ECHA* ir jāpublisko kopējais tonnāžas diapazons par katru deklarētāju atsevišķi. Turklāt, lai gan prasītāji neapgalvo, ka *ECHA* rīcībā bija kopējais tonnāžas diapazons, tie uzskata, ka *ECHA* rīcībā bija jābūt šiem datiem, ciktāl saskaņā ar *REACH* regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunktu tās pienākums bija tos izpaust.

251 Ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā *ECHA* vēl nebija noteikusi metodoloģiju kopējā tonnāžas diapazona aprēķināšanai un tātad nevarēja apmierināt prasītāju pieteikumu, ar kuru tie lūdza saņemt piekļuvi šiem datiem.

252 Ir arī jānorāda, ka *REACH* regulā no minētās regulas 119. panta 2. punkta b) apakšpunkta izrietošais pienākums nav sasaistīts ar tiesībām uz piekļuvi dokumentiem, kas paredzētas tās 118. panta 1. punktā, lasot to kopā ar Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktu. Ar pieteikumu par piekļuvi dokumentiem nav iespējams panākt izpaušanas internetā pienākuma izpildi (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu *Strack*/Komisija, minēts 105. punktā, 44. punkts). Aplūkojot šādi, pieteikums par piekļuvi dokumentiem nevar likt *ECHA* sagatavot noteiktus datus, kas neeksistē, pat ja šo datu izpaušana ir paredzēta *REACH* regulas 119. pantā.

253 Līdz ar to *ECHA* varēja tiesiski noraidīt pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu, pamatojoties uz to, ka tās rīcībā nebija prasītās informācijas. Tā kā tai nebija pienākuma apspriesties ar trešajām personām attiecībā uz informāciju, kuras nebija tās rīcībā, *ECHA* nevar tikt pārmests, ka tā būtu pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu.

254 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida, ciktāl tas attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu.

b) Par trešo pamatu saistībā ar Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu

255 Prasītāji pārmet *ECHA*, ka tā esot pārkāpusi Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punktu un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punktu, tiem liedzot piekļuvi informācijai par ķīmiskām vielām, kas bija to pieteikuma par piekļuvi informācijai priekšmets.

256 Ciktāl trešais pamats arī attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu pieteikuma par lietas ierosināšanu kopsavilkumā ir jāizklāsta izvirzītie prasības pamati. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību – attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam. Tādēļ prasītājam ir skaidri jānorāda pamati, ar kuriem ir pamatota prasība, jo tajā esošs abstrakts izteikums vien neatbilst Reglamenta prasībām (Vispārējās tiesas spriedums, 2013. gada 12. septembris, *Besselink*/Padome, T-331/11, Krājumā nav publicēts, 38. punkts).

257 Ir jākonstatē, ka prasītāji vienīgi norāda, ka informācijas pieprasījums attiecas uz vides informāciju un ka atkāpes no tiesībām uz piekļuvi šādai informācijai ir reglamentētas Orhūsas konvencijā, kā arī Regulā Nr. 1367/2006. Prasītāji tomēr nepaskaidro, kādā ziņā Orhūsas konvencija vai Regula Nr. 1367/2006 būtu varējusi liegt *ECHA* noraidīt pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu, pamatojoties uz to, ka pieprasītās informācijas nebija tās rīcībā. Konkrēta pamata izvirzīšana tātad neļauj noteikt, kāds ir piedēvētais pārkāpums, lai Vispārējā tiesa varētu veikt savu pārbaudi.

258 Tādējādi atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam trešais pamats ir jānoraida kā nepieņemams, ciktāl tas attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu.

259 Turklāt ir jānorāda, ka Orhūsas konvencijas 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir tieši paredzēts, ka pieteikums par piekļuvi vides informācijai var tikt noraidīts, ja valsts iestādes, kurā šis pieteikums ir iesniegts, rīcībā nav pieprasīto dokumentu. Saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 3. panta pirmo daļu "Regula [Nr. 1049/2001] attiecas uz jebkura pieprasījuma iesniedzēja pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu un struktūru rīcībā", un tas arī ļauj secināt, ka šī norāde attiecas tikai uz pastāvošiem un attiecīgās iestādes rīcībā esošiem dokumentiem. Līdz ar to, pat pieņemot, ka kopējās tonnāžas diapazons ir uzskatāms par vides informāciju, šis apstāklis nevar likt apšaubīt pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punkta noraidīšanas tiesiskumu.

260 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida, ciktāl tā attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu.

261 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka vairs nav jālemj attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu, ciktāl nosaukumi un kontaktinformācija, ko prasītāji ir lūguši izpaust, no 2014. gada 23. aprīļa bija pieejami *ECHA* interneta vietnē (skat. iepriekš 121. punktu). Kas attiecas uz pārējo informāciju, kura ir pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punkta priekšmets, prasība ir jāapmierina (skat. iepriekš 164. punktu) un apstrīdētais lēmums šajā daļā ir jāatceļ.

262 Savukārt attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) un 3) punktu prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

263 Atbilstoši Vispārējas tiesas Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem. Turklāt atbilstoši Reglamenta 137. pantam, ja tiesvedība lietā tiek izbeigta pirms sprieduma taisīšanas, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem pēc saviem ieskatiem.

264 Tā kā šajā gadījumā prasība ir daļēji apmierināta, ir jānospriež, ka prasītāji, *ECHA* un *CEFIC* sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

265 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tāpēc Komisija arī sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) izbeigt tiesvedību par prasību atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (*ECHA*) 2011. gada 4. marta lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir atteikts izpaust ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu prasīto informāciju, ciktāl tas attiecas uz kopš 2014. gada 23. aprīļa internetā pieejamo 6 611 sabiedrību nosaukumiem un kontaktinformāciju;

2) atcelt *ECHA* 2011. gada 4. marta lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir atteikts izpaust ar pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu prasīto informāciju, ciktāl tas attiecas uz 2014. gada 23. aprīlī vēl nepubliskotu informāciju;

3) pārējā daļā prasību noraidīt.

4) katrs lietas dalībnieks, tostarp Eiropas Komisija un Eiropas Ķīmijas rūpniecības padome (*CEFIC*), sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 23. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas 2

A – Starptautiskās tiesības 2

1. TRIPS līgums 2

2. Orhūsas konvencija 3

B – Savienības tiesības 4

1. Regula (EK) Nr. 1049/2001 4

2. Direktīva 2003/4/EK 6

3. REACH regula 7

4. Regula (EK) Nr. 1367/2006 10

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums 12

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 16

Juridiskais pamatojums 18

A – Par pieņemamību 18

1. Par iebildi par nepieņemamību 18

2. Par iebildi par prasības priekšmeta nepieņemamību 20

B – Par strīdus priekšmeta saglabāšanu attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi informācijai, ciktāl tas attiecas uz deklarētāju nosaukumiem un kontaktinformāciju, kas izpausti pēc prasības celšanas 21

C – Par lietas būtību 22

1. Par pirmo pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punkta pārkāpumu attiecībā uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1)–3) punktu 23

2. Par ceturto un piekto pamatu, no kuriem attiecīgi ceturtais ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu, savukārt piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas un 3. punkta pirmās daļas pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 1) punktu 24

a) Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu 25

b) Par otro daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu 26

3. Par otro, trešo, ceturto un piekto pamatu, no kuriem otrais attiecīgi ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpumu, trešais – ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ceturtais –

ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, bet piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 2) punktu 27

a) Par trešo, ceturto un piekto pamatu, no kuriem trešais attiecīgi ir saistīts ar Orhūsas konvencijas 4. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ceturtais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu, bet piektais – ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās daļas pārkāpumu 27

Par apdraudējumu komerciālo interešu aizsardzībai 28

Par sevišķu sabiedrības interešu, kas pamato izpaušanu, esamību 29

– Par sevišķu sabiedrības interešu esamību pieteikumu par piekļuvi vides informācijai gadījumā 30

– Par informācijas, kas saistīta ar emisijām vidē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta izpratnē, jēdzienu 32

– Par šajā lietā iesaistīto dažādo interešu līdzsvarošanu 34

b) Par otro pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 6. punkta pārkāpumu 34

Par pirmo daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu 34

Par otro daļu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta un samērīguma principa pārkāpumu 35

4. Par otro un trešo pamatu, no kuriem attiecīgi otrais ir saistīts ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu, bet trešais – ar Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma par piekļuvi informācijai 3) punktu 37

a) Par otro pamatu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkta pārkāpumu 37

b) Par trešo pamatu saistībā ar Orhūsas konvencijas 4. panta 1., 3. un 4. punkta un Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pārkāpumu 38

Par tiesāšanās izdevumiem 39